

உ-
சுபமஸ்து.

சமுத்ரயாத்ராவிசாரம்.

இது

111 பண்டிதர்களின் அநுமதியைப் பெற்று
தரும சாஸ்திரக் கருத்தைத் திரட்டி

கும்பகோணம் காலேஜ

S. நாராயணசாமி ஐயரவர்களால்
தமிழில்

வசன நடையாக எழுதப்பட்டு

ஸாது. சேஷையரவர்களால்

பிரஸித்தஞ்செய்யப்பட்டது.

கும்பகோணம்

ஜி. வெ. ப. கிருஷ்ணசெட்டியார் அவர்களது

“லார்ட்ரிப்பன் அச்சாபிஸில்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோத்-ஸ்ரீ புரட்டாசிரி.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நினைவாக, 1930.

ஸ்ரீ க. கிருஷ்ணன் பி. ஸ்ரீனிவாசன்
15/4

அப்போது கவிஞர்

முகவுரை.

இச்சிறப்புத்தகம், கும்பகோணம் போர்டர் டவுன் ஹாலில் எனது நண்பர் மகா-ள-ஹீ எஸ்- நாராயணசாமி ஸ்வரவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தின் பிரதிநிதிக் இது பல நண்பர்களின் விருப்பத்தை அதுசரித்து என் வேண்டுகோளின்படி மற்படியாரால் பல தர்மசாஸ்திரபண்டிதரின் உதவியைக்கொண்டெழுதப்பட்டது. இதில் சமுத்திரபாத்திரையால் துவிரர்களுக்குண்டாகும் தோஷமும் அதன் நிவாரணமும் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தில் இவ்விஷயத்தைப்பற்றியுள்ள கருத்து, பல தர்மசாஸ்திரவித்வான்களின் அபிப்பிராயத்தின்படி இருப்பதே. இஃதன்றி இப்புத்தகத்தில் தக்காலத்து வழங்குவரும் மானவ யாஜ்ஞ வல்கிய பராசர ஆபஷ்டம்ப கௌதம போதாயனாதி தர்மசாஸ்திரங்களின் முடிபான கோட்பாடுகளே அமைந்துள்ளன.

இச்சாஸ்திர விசாரத்திற்கு இப்பொழுது எம்மைத ஊண்டியது யாதெனின், சொற்பகாலத்திற்குமுன் சமுத்திரபாத்திரை நேரிடப்பெற்ற மகா-ள-ஹீ அக்ஷாண்டையரவர்களின் குமாரன் குமாரத்திக்கு ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரிமடத்தாரால் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமே பெரியோரால் விதிக்கப்பட்டதை ஆக்ஷேபித்துப்பேசுவது சாஸ்திரமுறையன்று; ஆயினும் இரண்டோரிடங்களில் ஆக்ஷேபம் பிறந்ததால் மூலசாஸ்திரங்களை ஆராயப்புகுந்தனம். யானும் என் நண்பரும் இவ்வித ஆராயச்சிக்குத் தொடங்கியது ஷை சுவாமியவர்களிடத்து விசுவாசக்குறைவினாலன்று; பகதிக்குறைவினாலுமன்று. அவர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் கும்பகோணம் சுவாமிகள் அபிப்பிராயத்தையும் சிரமேற்கொண்டு, அவற்றிற்கு எதிர்வாதம் செய்வோர்க்குச் சாஸ்திரத்திற் சிறிதேனுமாதாரமுளதோவென்று உபமறத்தெளிந்துணர்ந்து சாஸ்திரச்சிரத்தையுள்ளோரும் அதன் பரிசோதனைக்கு அவகாசமில்லாதவருமாகிய பிறருக்கு உணமையைத் தெரிவிக்கவேண்டிய மெமாலியன்றது செய்யப்புகுந்தனம். சமுத்திரபாத்திராதோஷ விவரம் சாஸ்திரத்தில் உள்ளனவெல்லாம் ஒருவாறு திரட்டி இப்புத்தகத்திற் பட்டுள்ளன.

சுவாதந்திரியமில்லாத அஜ்ஞானதசையிற் சம்பவிக்கும் தோஷம் பெருந்தோஷமாகாது; அஸ்பதோஷத்திற்கு இடமிருப்பினும் அது பிராயச்சித்தத்தால் நீக்கக்கூடியதேயென்பது சாமானியருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியதாயிருக்க நிஸ்ஸந்தேகமான இவ்விஷயத்திற் கஷிபேசவும் காரணமுளதோ அறியேம். பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக இக்கஷியெனின் அவ்வாறு எண்ணவும் இடமில்லை; ஏனெனின் தன் பாபத்திற்கு மிகப்பச்சாத்தாபத்துடன் பரிசாரம் தேடுபவனுக்கிரங்காது அவனை நீக்கக் கருதுவது பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதன்று. தமக்குச் சொகரியமென்று தோன்றுவதையே பிரமாணமா

கக்கொண்டு சிலர் யாப்பத்திற்கஞ்சாது நடந்துவருவதைத் தினந்தோறும் கண்ணுற்றிருந்தும் அவர்களை ஒருவிதத்திலும் கண்டியாது நிற்றலும் பிராஹ்மணயததை நிலைநிறுத்துவதாகாது. அவ்வாறு பிராஹ்மணயததை நிலைநிறுத்துவதேமெனக் காட்டுவோர், பிராஹ்மணருக்குக் கொலைசெய்தல், திருமீதல், அசத்திப்பேசுதல், சுரபானஞ்செய்தல் முதலியவை பாதகங்களேயல்லவென்று எண்ணுபவர்போல் அவற்றிற்காக ஒருவிசாரமுமின்றி அறியாப்பருவத்திற் கப்பலிற் போவது எல்லாவற்றிலும் கொடியபாபமெனத்தோன்றுமாறு அவ்விஷயத்திலேயுட்கடுமையாயிருப்பது எந்தச்சாஸ்திர ஆசாரத்தாலோ அறியேம்.

இதுநிற்க, வைதிகர்களிற் பெரும்பான்மைபோல வைதிகக் கிரியைகளை மீர்த்திரம் ஒருவாறு கற்றவரன்றித் தாமசாஸ்திரத்தை யே பாராசுவா இரதனமைய ராகிய வைதிகர் சொல்வதையே தாமசாஸ்திரமென மடங்கிச் சாஸ்திரமறியாசிலராதவறிப்போகின்றார்களாம். நாம விசாரித்த அளவில் தாமசாஸ்திரபணடிசாகளின அபிப்பிராயமெல்லாம் ஒருவகைப்பட்டதாகவே இருக்கின்றது அவ்வப்பிராயம் இப்புத்தகத்திலடங்கியதேயாம். வேறு அபிப்பிராயமுண்டெனின் அதைச் சாஸ்திரஆசாரத்துடன் கேட்க ஆவலோடிருக்கின்றனம் எவ்வித நிலாவது நம்முடைய தாமசாஸ்திரங்களைப் பலா அறிபமு பன்னுலே நமக்குப் பெருமபயனும்.

இப்புத்தகத்தின் தலைப்பிலெழுதப்பட்டுள்ள அரண்னொன்போ ரதவோரம் பற்றெவ்வுயிர்க்குச் செந்தணமை பூண்டொழுக லான” எனத் திருக்குறளிற் சொல்லியதைப் பிராஹ்மணனொப் பெயர்படைச்சா ராமெல்லாம் எப்பொழுதும் கருத்தில்கைக்கடெண்பட, உதாவது பிராஹ்மணருக்குப் தெரிபவாதம் ஜீவகாருணியமே என்பது அகைவீட்டால் நடந்து சாரியமெல்லாம் டயனிலலாதனவேயாம். மாபூரத்திற்குடைய ஒருசபையில் மீட்டல் பூர்வம் எரிகவாமின “கருணைபாராட்டி இப்பிராயச்சித்தம் வதிச்சார்” என்று ஒரு கிரந்தபணடிகா கூறவேறொருவா, அக்கருணையே மீததோஷமெனப் பலா எண்ணுமபடி அதை இகழ்ந்து பேசினா இதைக்கோட்டவனென பிராஹ்மணயத்தின் சாதி இவ்வாறு மிறதே, இனி நமக்கு மீட்சியாடே, வேனது எமமனம் மிக ஏங்கிவருத்தியது அவ்வாறு இகழ்ந்தவரும் சாவநானமாய் இப்புகு சசைப்படிபடித்துத் தமமுடைய துரப்பிராயத்தை மாற்ற முயலுவவானென்று எழுதினார்.

மனு சொன்னபடி, மனிதனுக்குக் குருவும் “தாமமான சாட்சியும் அவனுடைய அந்தராதமாவே பாகையால் அதை இடங்கூடாது. அவ்வாறு மனச்சாட்சிக்கொப்பாக நடுவிலுமையில் நினது நியாயத்தை எல்லோரும் விசாரிப்பாராக,

சும்பகோணம்,
விரோதி-ஸ்ரீ
புரட்டாசிமன் }

ஸாது சேவைபுரம்.

அந்த ன னொன்போ றுவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குத்
செந்த னமை பூண்டொழுக லான் ”

குமரபேரணம் போர்டா டவுன் ஹாலில் 1889-ம் ஆண்டு
 நூலை 28 உதாபித ஹசநிமுமை ஸாயங்காலம் பரதநதராவஸ்தை
 யில் இரணநி பிராமண சகுபநதநதருக்கு நேரிட்ட சமுத்திரயாத்
 தினைமையபயமநி நடந்த பிரதமம் —

சமுதாயத்தின் ஒருநாத்தி

பிறகு தாமசநாதைகள் பிராமணநெறியிலேயே இருந்தகாலத்துப் பிறகு ஒரு புருஷகுழாவுடனும் ஒரு பெண நுழைப்பும் அதிபாலியாவஸ்தையில் அத்தாயநாதைபாருடனாய் இயவிலா தினின்றுங் கப்பலேறிச் சமுத்திரையாத்தினைச் செய்து சிமைநகர (லண்டன்) சென்றார்கள். பின்பு அங்குடன் இயவிலா திற்குத் திருமபிவாதபாலசாஸ்திர சிறுவனுடைய பிராயம் ௧0; பெண்ணுக்குப் பிராயம் ௮. இவ்விடத்திற் புகுந்தபின்னரும் ௪-5 வருஷகாலம் தாய் தந்தையாக்கினை ஆதினாத்திறருளையிருந்து தமக்குச் சற்று அறிவுவந்தவுடன், அக்குழந்தைகளைருவரும், “நாம் பிராமணகுலத்தல் ஜாதி மம் பிராமணரிற் புருஷனாகுரிய முக்கிய ஸாஸ்திரகாமாபிய உபநயந்முதம், ஸ்திரீகருரியதாகிய விவாகமுதம், இம் மநாங்குச் செய்தப்படவில்லையே, உபநயந்ததிறகுப் பரம அவதிராமம் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் சகலத்து பிராயம் சமீபிக்கின்றதே; விவாகத்திற் குரிய காலமுமாய்வுண்டதே” என்று மிகவும் அநுதாபித்துத் தங்கள் தாய்தந்தையாக்களின் துரணைபுரிவினின்றி நீங்கி ஸ்வாசநதிரியமில்லா அறியாபபருவத்தில் தங்களுக்கு நெரிட்ட சமுத்திரையாத்தினை, தீபாந்திரவாசம் முஸ்லிம்களைக்குச் சாஸ்திரம் விதித்திருக்கும் பிராயச்சித்தத்தைத் தவக்ளாற செயவிப்பித்துத் தங்களைப்பிராமணாக்கிப் பிராமணஸம்ஸகாரங்களுக்கு அந்நகராகச்செய்ய வேண்டுமென்று மிகவும் மனமுருகி ஸ்ரீமதஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியசுவாமிகளவர்களைப் பிரார்த்தித்து வேண்டிக்கொண்டார்கள். அப்பெரியோர் அவர்கள் அநுதாபத்திறகிரங்கு தாமசாஸ்திரப் பிராணருயளா தம்மடத்து வித்வதகோஷியைக்கொண்டு சாஸ்திரபரிசோதனைசெய்வித்து அச்சாஸ்திரத்தால் அக்குழந்தைகளுக்கு விதிதமாயேற்படும் பிராயச்சித்தங்களுடங்கிய ஸ்ரீமுகம் பிறப்பித்தார்கள். இப்பிராயச்சித்தங்கள் சாஸ்திரவிதிமான பிராயச்சித்தங்களே யென்றும் இவைநால அக்குழந்தைகளை தோஷமடங்கிப் பரிசுத்தாநாய்ச் சமந்தவிதமான ஸவ்வியவகாரங்களுக்கும் அகாரணாளுக்களென்றும் ஸ்ரீமதஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகந்தையனுசரித்து ஸ்ரீமத ஆவணிகசகரமடத்தினின்றும் ஸ்ரீமத கும்பகோண சங்கரமடத்தினின்றும் பின்பு ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தன.

நீதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தங்களாவன:—சேதுஸ்நாநம், இராமநாத தரிசனம், ஸஹஸ்ர கிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானாதி அநேகதானங்கள், பிராமணபோஜன முதலியவை.

இப்பிராயச்சித்தங்களை அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவிற கிரமப்படி செய்விக்க ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிமடத்து வித்வத்கோஷடியிலொருவராகிய பிரஹ்மஸ்ரீ கோபாலசாஸ்திரிகளென்பவர் நியமித்தனுப்பப்பட்டார். அவர் அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவில் சகலமும் விதிப்படி நடப்பிடுது மடத்திற்கு அவ்விவரத்தை யறிவிக்க மடத்தினின்று, அக்குழந்தைகள் சமஸ்ததோஷமும்நீங்கிப் பரிசுத்தர்களானார்கள்; சமஸ்தவிதமான சவ்வியவகாரங்களுக்கும்காசனாநுரங்கென்று அநுக்ரகம் உண்டாயிற்று.

இவ்வாறு அநுக்ரகம்பெற்ற குழந்தைகளில் மூத்தவனாகிய குமாரனுக்கு அவனுடைய கண-வது பிராயத்திற்குள் இராமேசுவரத்திறமுனே கோபாலசாஸ்திரிகள் உபநயனமும் நடப்பிடுதார்.

இராமேசுவரத்தினின்றும் திருமயிலுரும மாச்சத்தில் அச்சிறுவனும் பெண்ணும் தங்கள் பெரியோரினுடைய அபிப்பிராயப்படி புண்ணிபதீத்சுஸ்நாநம், புண்ணியசேஷத்திரவாசம் முதலியவை செய்துகொண்டு இக்குமரபகோணத்திற்கு வந்தார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்மாத்தாகையில் வேடிக்கையாகாகிய முக்கியமான எல்லாப்பிளாமணர்களுடைய அநுபவமும் அபிப்பிராயமும்பெற்றுக் காவேரிஸ்நாநம்செய்து தேவாலயதரிசனங்களும பண்ணிப் பிராமணஸாத்தர்ப்பனையும் செய்தார்கள்.

இதன்பின்னர் இக்குமரபகோணத்திலேயே சென்ற ஆனமாசத்தில் கடைவது பிராயத்திற்குள் பெண்ணுக்கு விவாஹநடந்தது. அப்பெண்ணின் இளையதாயாரும் (தாயின் தவணை) அந்தரையில் பாரகாவும கன்னிகாசநம் செய்து கொடுத்தார்கள். இவ்விவாஹ தம்பதகர அநிசிஷ்டாகளான பிராமணோத்தமர்களின் அநுக்ரகம் அடைந்தார்கள் இவ்விவாகசம்பந்தமாய்ச் சோககப்பட்ட வித்வத்சபைக்குத் திருமதஸ்தாகளிலுமுள்ள, தாக்க வியாகரண மீமாம்ஸாதிசாஸ்திரபண்டிதர்களும் இருக்கு எஜுண் ஸாம வேத பாரங்கதாகளும் அநுஷ்டாநாக்களான அநேகம்பெரியோர்களும் இவ்வுரிலிருந்தும பிற ஊர்களிலிருந்தும வந்திருந்தார்கள்.

மேற்கொல்லிய விருத்தாநத்தில நாம் கருத்தில வைக்கவேண்டியது யாதெனில்:—

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி சுவாமிகளவர்கள் சாஸ்திரபரிசோதனையின்மேல் தம் மடத்து வித்வத்கோஷடிகளுக்குச் சாஸ்திரவிகிதமென்று தோனறிய பிராயச்சித்தத்தாற் பரத்திராவஸ்தையில் ஒருபுருஷக்குழந்தைக்கும் ஒருபெண்குழந்தைக்கும் நேர்ந்த சமுத்திரயாத்திரை முதலிய பாபங்களைப் பரிகரித்து அவர்களைச் சுத்தா

களாக்கிச் சவ்லியவகாரத்திற்கு ஆகாளாகச்செய்தார்கள். இதை அங்கேகரித்த ஸ்ரீமத் கும்பகோணம், ஆவணி சங்கரமடங்களினின்றும் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தனவென்பது.

ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிசுவாமிகளவர்களுடைய யோக்கியதாம்சத்தைக் குறித்துப் பேச நான் அநர்களுயினும் தெரிந்துகொண்ட இரண்டொரு சங்கதிகளை இவ்விடத்திற் சொல்லவேண்டியிருத்தலால் அவ்வாறு சொல்வதற்கு எனக்கு அனுமதிதரவேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்தஸ்வாமிகள் (தம் பூர்வாச்சிரமத்தில்) அதிப்பிரஸித்தமான வித்வத் பரம்பரையிற் பிறந்தவொன்பதன்றித் தாமே பெரியவித்வான். மகாபெரியவராகிய முன்னிருந்த சுவாமிகளவர்களால் அதிபாலியம்முதலே நன்னெறியிலேயே பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தவர்; மேலும் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் புகழ்ச்சியையும், இகழ்ச்சியையும், ஒரோவிதமாய் எண்ணுபவர்; ஒருவித இலாபத்தையும் எதிர் பார்ப்பவரல்லர். எப்பொழுதும் ஷுடர்-ளாலும் வித்வத்பிரமுகர்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளவர். இம்மூரானின ஸ்ரீமூர்த்தால் நியமிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம் இவ்வளவு பரியாலோசனையின்மேல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், அதை விதித்தோர் அது சாஸ்திர சம்மதமானதே யென்பதை இவ்வளவு தூரம் மனப்பூர்வமாயுணர்ந்து சொல்லியிருக்கிறொன்பதும் அந்த ஸ்ரீமுகபத்திரிகையின் முடிவில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மூன்று சுலோகங்களாற் செவ்வையாய் விளங்கும்.

அவற்றின்நாற்பரியம்:

(க) “தங்களுடைய பதவி மாறா முறையிற் விஷயங்களிலும் பரதந்திரர்களாயத் தங்கள் போஷகர்களின் ஆதேனாகளான அதிபாலியரானகுழந்தைகளுக்கு நேரிடும்தோஷம் பிராயச்சித்தத்தால் நிவரணமாகாததாயிருக்குமோ?”

(உ) “குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாத்தினா முதலியபாபங்கள், சேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், பிராமணபேரஜனம் முதலியவைகளால் நிவர்த்தியாகின்றனவென்பதில், தர்மசாஸ்திரத்தின் சூக்ஷ்மத்தைத் தேர்ந்துணர்ந்தோர் எவர்க்காவது சந்தேகமுமுண்டாகுமோ?”

(ஈ) “கஉ-வருஷப பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ள பிரஹ்மஹத்தியாதி மஹாபாதகங்களுக்கு அப்பிராயச்சித்தத்திற்குப் பிரதிநிதியாக இராமசேவரஸ்தர்மம் பிராயச்சித்தமாகவிசுவகப்பட்டிருக்க, குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாததிராதோஷமானது சேதுஸ்நாநத்தாற் போகாதென்பதுமுண்டோ?”

இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளவற்றைப் பார்த்தும் மாயூரத்தில் ஒருவர், பலர்கூடிய ஒருசபைமத்தியினினு வாய்கூசாமல் மேற்குறித்தபிராயச்சித்தம் முகதாஷ்ணியத்தின்நிமித்தம் விதிக்கப்பட்டதேயன்றி, சாஸ்திரசம்மதமானதாக எண்ணித்தீர்மானிக்கப்பட்டதன்றென்று சொன்னார். கட்சி ஆவேசத்தில்

அவர் இவ்வாறு கூறினனொன்றே எண்ணுகிறேன் பின்னர் இவ்வதிவாராததைக் கு அவர்மனமே அவரை மிகவருத்தியிருக்கலாம். இரண்டொருவர் அச்சபையிற் சங்கராச்சாரியரின் இந்த ஸ்ரீமுகத்தீர்ப்புக்கு நாம் கட்டுப்பட்டவரல்லொன்று மிகப்பிரதாபமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டார்கள் இவ்வாறு கூறியவருங் கூடத் தாமசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சத்யத்திற்கும் நாம் கட்டுப்படமாட்டோமென்று ஒருசபையில் வெளிப்படையாய்ச் சொல்ல ஆஞ்சுவாரொன்றே எண்ணுகிறேன். இப்பிராயச்சித்தத்தீர்ப்பை இவ்வாறு நிராகரித்துப்பேசுவது முறையோவென்று சற்று விசாரிப்போம்.

பாபம் இருவகை.

இவ்விருவகைக்கும் இருவகையான பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தப்பிரகரணத்தில்(க)மனுஸ்மிருதி(உ)பராசரமாதவீயம்(ங)யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞானேசுவரீயம் (ச) பிருஹஸ்பதிஸ்மிருதி(ரு) ஆபஸ்தம்பபர்வம் (சு) போதாயனதர்வம் (ஏ) கௌதமதர்வம் (அ) வஸிஷ்ட பர்வம் (ஈ) வேறமாததிரிமுதவியவைகளெல்லாம், பாபம் ரகஸ்யபாபம் பிரகாசபாபமென இருவகைப்படுமென்றும், ரகஸ்யபாபத்திற்கு ரகஸ்யமாகவே பிராயச்சித்தம் செய்தல் வேண்டும்; பிரகாசபாபத்திற்குப் பிரகாசமாகவே பிராயச்சித்தம் செய்தல்வேண்டுமென்றும் சொல்லுகின்றன.

ரகஸ்யபாபமும் அதன் பிராயச்சித்தமுமாயுழ்

க. யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்யப பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், கூசுவது பக்கம்.

“செய்வனுகருமாததிரமாவது டாருடைய சகாயமின்றிச் செய்தல் கூடாதோ அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக்கூடவாவது தெரிந்தபாபம் ரகஸ்யபாபமெனப்படுமென்று.”

உ. போதாயனதர்வம் ச-ம் பிரச்சம், ச-ம் அததியாயம், க-குத்திரம்.

“ரகஸ்யப பிராயச்சித்தமானது பாபஞ்சேய்தவனாலேயே விதிக்கப்பட்டவண்டும், மறையாகன் விதித்தல் கூடாது.”

ங. விஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்யப பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், கூசுவது பக்கம்.

“ரகஸ்யபாபமுடையவன தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவனுனால் பிறருக்குத்தெரியாமல் நனக்குறோ நதபாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். சாஸ்திரமதெரியாதவனுயின வேறு யாரோ ஒருவனுக்குப்பிறஹ்மஹத்தியாதி தோஷம்நேர்ந்திருக்கிறது; அதற்கு ரகஸ்யபபிராயச்சித்த மென்னவென்று வேறொருவன்பொருட்டுக்கேட்பவன் போலவே கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரகஸ்யபாபத்தை ஒருசபையிற்சொன்னால் அப்பாபத்திற்கு அதிகப் பிராயச்சித்தமுண்டு.”

௩. ஆபத்தம்பதர்மம்,
க-பிரச்னம், எ-ம் பட
லம், உக-ம் கண்டம்,
கக-ம் சூத்திரம்.

௫. கௌதம தர்மம்,
உக-ம் அத்திராயம் க௭-
கடி-ம் சூத்திரங்கள்.

“ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் பாபஞ்செய்தானென்
று தெரிந்தால் அதைத் தான் முதலில் பிறருக்கு வெளி
யிடலாகாது. ஆனால் தான் செய்யும் தர்மகாரியங்களில்
அந்தப்பாபஞ்செய்தவனை விலக்கக்கடவன்.”

“ஒருபிராமணன்மேல் குற்றம்சொல்வதினால் குற்
றம்சொல்லுகிறவன் குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவனுக்கு
ள்ள பாபத்திற்குச் சமானமான பாபத்தையடைகிறான்.
குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவன்குற்றமற்றவனேல் அவன்
மேலாரோபிக்கப்பட்டதோஷத்திற்கு இரண்டிடங்கா
ன தோஷம் குற்றஞ்சொல்லுகிறவனையடைகிறது.”

யாஜ்ஞவல்கியம், கூ-ம் அத்திராயம், உஅரு-ம் சுலோகத்திலும்இக்கரு
த்தே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது

௬. ஹேமாந்ரி பிராய
ச்சித்தப் பிரகரணம்,மை
சூர்ப்பதிப்பு, சகஉ-ம் ப
க்கம்.

“மனு:—பிரகாசப்படுத்தப்படாத பாபத்தையுடை
யவன் மந்திரத்தாலும் ஹோமத்தாலும் சுத்தப்படுத்தப்
படவேண்டியவன்.”

பிரகாசப்பிராயச்சித்தபுற.

௭. பராசரமாத்வீயம்
பிராயச்சித்தப்பிரகரணம்
௭௪௬-ம் பக்கம்.

“பிருஹஸ்பதி,யாஜ்ஞவல்கியர்:--பிரகாசதோஷமு
டையவன் பரிஷத்சம்மதமான விரதத்தைச்செய்யவே
ண்டும்.”

௮. ஹேமாந்ரி, பிராய
ச்சித்தப்பிரகரணம்,சகஉ
-ம் பக்கம்.

“மனு:—பிரதாசபாபங்களுடையவன் பரிஷத் அ
னுமதியின்மேல் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்
டும்.”

௯. பராசரமாத்வீயம்,
பிராயச்சித்தகாண்ட ஹி
ம்பம், உ௦௫-ம் பக்கம்.

“பாபஞ்செய்து பச்சாத்தாபம் அடைந்தவனுடைய
சிந்நங்கலங்கிக்கெட்டுப்போகின்றது. அந்தச்சித்தமா
னது பரிஷத்தினால் ஏற்படுத்தப்படும் எப்படிப்பட்ட
விரதத்தின் அனுஷ்டானத்தினால் பெரும்பாலும் நிச்ச
யமாய்ச் சரிபாகச்செய்விக்கப்படுகிறதோ அந்தவிரதம்
பிராயச்சித்தம்.”

௧௦. ஹேமாந்ரி, பிரா
யச்சித்தப்பிரகரணம், சகஉ
-ம் பக்கம்.

“தன்பாபத்தைச் சபைக்குப்பிரவித்தப்படுத்துவதி
னாலும், பச்சாத்தாபத்தாலும், விரதானுஷ்டானத்தாலும்,
வேதாத்தியயனத்தாலும் பாபஞ்செய்தவன் பாபத்திலி
ருந்து நீங்குகிறான். தனக்கு நேரிட்டதோஷத்தை எவ்
வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவன் எடுத்துப்பூலம்புகிறானோ
அவ்வளவுக்கவ்வளவு பாம்பு சட்டையினின்று நீங்குவ
துபோலப் பாபத்தினின்றும் விமோசனமடைகிறான்.”

பரிஷத் லக்ஷணம்.

கக. பராசரமாதங்கியம்,
பரிஷத் லக்ஷணப்பிர
மாணம், உரும பக்கம்.

“வேதம் வேதாங்கம் இவைகளையறிந்தவரும் தம்
முடையகர்மங்களைச் சரியாய் நடத்திவருகிறவருமாகிய
பிராமணருக்குத்தன்பாபத்தைத்தெரிவித்தல்வேண்டும்.”

விஜ்ஞானேசுவரர், ஹேமாத்திரி, போதாயனர், வசிஷ்டர், கௌநமர்,
ததலியோரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்கள்.

கஉ. வசிஷ்டதர்மம்,
-ம் அத்தியாயம், ௫-ம்
தந்திரம்.

“வேதம் அறியாது தமக்குரியகர்மங்களைச் சரிவர
ச்செய்யாது பெயரால்மாதிரம் பிராமணனென்றுவிளங்
குபவர் பல்லாயிரம்பெயர்கள் சேர்ந்தாலும் தர்மசாஸ்தி
ரம்விதிக்க ஒருபரிஷத்தாகார்கள.”

மனுஸ்மிருதி, கஉ-ம் அத்தியாயம், ககச-ம் சுலோகத்திலும் இவ்வாறே சொ
ல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கக. வேதப்படி ௭-ம்
தந்திரம்.

“வேதம் நன்றாய்தெரிந்த நான்கு அல்லது மூன்
று பிராமணர்கள் சொல்வதைத் தர்மசாஸ்திரமாக அவ
சியம் கொள்ளவேண்டும். வேதப்பிரஜைகளில்லாத
ஆயிரம்பெயர்கள் சேர்ந்துசெய்யும்நீர்ப்புத் தாமசாஸ்திர
மாகாது.”

கச. போதாயனர் தர்
மம், க- பிரச்சனம், க- அத்
தியாயம், க-கண்டிகை,
க-ம் சூத்திரம்.

“தர்மசாஸ்திரம் விதிப்பதற்கு ஐந்துபெயர்களிரு
க்கலாம், மூன்று பெயர்களிருக்கலாம், மறுவற்றவராய்
ஒருவரிருந்தாலும்பாபம், வேதப்பிரஜைகளில்லாதவர்
ஆயிரம்பெயர்களிருந்தாலும் போதாது.”

கடு. கௌநமதர்மம்,
உஅ-ம் அத்தியாயம், ௫,
௫-ம் சூத்திரங்கள்.

“தன்ஸ்வகாமத்தைச் செவ்வையாத்தெரிந்து அ
தை ஆசரித்துவருதலோடு வேதம் அறிந்துமிருக்கிற ஓ
ரு சுரோத்திரியன் செய்யும் தீர்மானத்தைக் கைக்கொ
ள்ளவேண்டியது. என்னெனில் அப்படிப்பட்டவன் ஒரு
பிராணிவிஷயத்திலும் அந்நியமாய் அநுகூலத்திற்கா
வது பிரதிகூலத்திற்காவது காரணமாகமாட்டான் ; சா
ஸ்திரத்தையே கண்ணாக உடையவனாகையால்.”

கசு. போதாயனதர்ம
ம், க-பிரச்சனம், க-அத்தி
யாயம், க-கண்டிகை,
க-ம் சூத்திரம்.

“தர்மசாஸ்திரம் அறிந்தவன் காலத்தையும், பாப
ம்செய்தவனுடையபிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பா
பத்தின் தன்மை இவையெல்லாவற்றையும், செவ்வையாய்
ப்பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்
கடவன்.”

வலிஷ்ட ஈர்மம், ௧௬-ம் அத்தியாயம், ௧-வது சூத்திரத்திலும் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்சொல்லிய பிராயச்சித்த நியாயத்தையும் பரிஷத் ஸ்ஷணத்தையும் என்மேல் தயைசெய்து கேட்டருளிய ஸப்பியர்களுக்கு நான் செய்துகொள்ளும் விஞ்ஞாபனம் யாதெனில்:—

தங்களுடைய அஸ்வாதந்திரியகாலத்தில் தோஷம்நேரிடப்பெற்ற சூழ்நிலைகள் மிகவும் அநாதபித்துத் தங்களுடைய பிரகாசமானபாபத்தை மிகப்பெரித்தாப்பத்தோடு சுவயமே மகாவிந்வானும் எப்பொழுதும் வித்வத்பிரமுகர்களால் சூழப்பட்டவருமாகிய அதிசிஷ்டரான பூரிமத்பூங்கேரிசுவாமிகளவர்களிடத்தில்தெரியப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களும் தம்வித்வத்கோஷடியோடு எல்லாவிஷயத்தையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பாபபரிகாரவிரதத்தை (பிராயச்சித்தத்தை) விதித்தார்கள். இத்தீர்மானத்தை நிராகரித்துப்பேசுவது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சட்டநியத்திற்கும் ஒத்ததோவென்பதைப்பற்றி ஸப்பியர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பது.

என்புத்திக்கேற்ற இத்தீர்மானத்திற்குக் கட்டுப்படமாட்டோமென்பது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சட்டநியத்திற்கும் கட்டுப்படமாட்டோமென்று சொல்வதையொக்கும்.

இதற்கு, சமுத்திரயாத்திரையைக்குறித்துச்சாஸ்திரந்தான் என்னசொல்லுகிறதென்றி சற்று விசாரிப்போம்.

ஸமுத்திரயாத்திரைவழிபற்றிய தர்மசாஸ்திரம்.

௧௭. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகாரம், காராக்கிருகப்பிரவேசம், ௧௬௯ம் பக்கம். (மைசூர்ப்பதிப்பு)

“முன்னுநான் சமுத்திரயாத்திரைசெய்தல் ஒருமாசுக்காராக்கிருகப்பிரவேசத்திற்குச்சரி. காராக்கிருகப்பிரவேச தோஷக்காரனுக்கு ஸ்நாந சந்தியாவந்தன தேவ பிதூர் தர்ப்பண அத்தியயன ஹேமாதிகள் இல்லாமற்போவதால் அவன் சூத்திரன் தான்.”

(குறிப்பு) இவ்விடத்தில் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுசொல்லப்படவில்லை.

௧௮. போதாயன தாமம், பிராயச்சித்தப்பிரகாரம், ௨-ம் பிரகாரம், ௧-அத்தியாயம், ௨-ம் கண்டினை, ௧-முதல் ௬-வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்.

“பதனீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க பாபங்களாவன:—

(௧) “சமுத்திரயாத்திரை” (௨) “பிராமணசொத்தையோ நம்பிக்கையாய் வைக்கப்பட்ட சொத்தையோ திருதெல்” (௩) “பூமிவிஷயமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுதல்” (௪) “விலக்கப்பட்டனவோ படாதனவோவான பதார்த்தங்களை வாணிபம்செய்தல்” (௫) “சூத்திரசேவை” (௬) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் புத்திரோத்பாதனஞ்செய்தல்.”

இவற்றில் ஏதாவதொரு குற்றத்தைச் செய்பவனுக்குள்ள பிராயச்சித்தப்
இன்னதென்றுங்கூறியிருக்கிறார்.

(குறிப்பு); போதாயனத்ரம்த்திலன்றி வேறென்றிலும் சமுத்திரயாத்தினைக்
குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகவே தெரியவில்லை.

ஹேமாத்ரியில் காராக்கிருகப்பிரவேசப்பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்
ணதால் ஸமுத்திரயாத்தினையில் நீத்தியகர்மங்களுக்கு வைகல்யபு
ணடாதலின், அதைப் பாதித்தியமுண்டுபண்ணும் குற்றமாகப் போதாயனா சொ
ன்னொன்று செவ்வையாய்வினங்குகின்றது. மேலும் ஹேமாத்ரியில், பதிதப்
பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், கூடு-வது பக்கத்தில் இன்னாருளானா பதிதர்களென்று
சொல்லுமிடத்து முதலில் நீத்தியகர்மபரித்தியாகியைப் பதிதனென்று சொல்
லியிருக்கிறார். இதனாலும் போதாயனர் சமுத்திரயாத்தினைசெய்தவனைப் பதித
னென்று சொன்னதின் நியாயம் விளங்குகின்றது.

கக. ஸ்மிருதிரத்தாகரம்,
கலிவாஜயப்பிரகரணம்

“இன்னும் நர்மமறிந்தவர்களின் ஏற்பாட்டையே
பிரமாணமாகவுடைய தர்மங்களாவன”:- (அநேக தர்ம
ங்களினிடையில் அடியில்வருவன சொல்லப்பட்டுள்
ளன.)

“சமுத்திரயாத்தினைசெய்த துவிஜன் (பிராயச்சித்தத்தால்) பரிசுத்தன
னாலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகத்திற் கு (சேர்க்கைக்கு) அர்கனல்லன்.”

*

X

+

“அதிதூரதீர்த்தயாத்தினை இக்கலிகாலத்திற் கூடாது.”

*

*

+

“ஆபக்காலத்தில் பிராமணனுக்குச்சாஸ்திரம் உதும்பதிதிறுக்கும் விசதி இக்கல்
காலத்துக் கூடாது.”

(கௌதமதர்மம், எ-வது அத்தியாயத்தில் “ஆபக் காலத்தில் பிராமணன்
கூதத்திரியவிர்த்தியை அதுசரிக்கலாம்; அதுகூடாவிடில் வைசியவிர்த்தியை
அதுசரிக்கலாம்; அக்காலத்திலும் கந்தம், அந்நம், சிவப்புச்சாயத்தூணிகள், பால்,
அதன்வேறுபாடுகளான தயிர் நெய்முதலியன, கிழங்குகள், பழம், புஷ்பம், மரு
ந்து, தேன், ஜலம், சினைப்பசு, பசுக்கிடாரிக்கன்று முதலியவைகள் விற்பன்கூ
டாது” என்கிறார்.)

*

*

+

+

‘சுவாத்தியாயத்தால் (தன்வேதத்தால்) திரவியந்தேடல் இச்சலிகாலத்துக்கூடா

*

+

+

+

“வாயால் நெருப்பை ஊதுவது இக்கலிகாலத்துக்கூடாது.”

“பத்து நாடாவரையில் நதியிலிருந்து புதுநிலையில் ஸ்ரீரஞ்செய்தல் இக்கலிகாலத்துக்கூடாது.”

:

x

λ

*

மேற்சொல்லியவாகியவகையுடைய நவதிப்பிமாணமுடையவாக்கியங்களால்; ஸ்மிருதீப்பிரமாணமுடையவாக்கியங்களும்ல்ல, தாமதநீதோரிநிலரின்கட்டுப்பாட்டைப் பிரமாணமாகவுடைய வாக்கியங்கடொன்பது அவற்றின் தலைப்பிலெழுதப்பட்டுள்ள ஸ்மிருதிரதநாகரவசனத்தால் தெரியவருகிறது. அவ்வாக்கியங்களால் இக்கலிகாலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவைகளை விலக்காது கைகொள்வதினால் ஒருவருக்குண்டாகுதோளும் இன்னதென்றாவது அத்தோடத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் என்னென்று சொல்லப்படவில்லை. இதுவன்றி முற்கூறிய பிற்பாட்டால் விதிக்கப்பட்டுள்ள எல்லாக்காரியங்களிலும் அக்கட்டுப்பாட்டைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு நாமநடந்துவருகிறதாகவும் தெரியவில்லை என்றால் அந்நிபந்தனையுடைய (நாகரிகாலத்துக் கூடாவேன்று நிலநீப்பி) கொள்கையால் முன்னொருவரும் சொல்லப்பட்டவற்றுள் இரண்டொன்றேழ்க்காரியங்களாகிய நதிப்போழது ஸ்கஜியான திவ்யாயைகளாயிடுகதிவர

“சமுத்தியுபபிஷாசெய்து துயான் (பிராயச்சித்தசகால்) சுரதனாலும் அவனுடையசங்கிரகம் இக்கலிகாலத்துக்கூடா” என்பது முற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியங்கடொன்று இதுவுமே மூலவாக்கியங்களைப்போன்றே ஸ்மிருதிப்பிரமாண நுஷிப்பிரமாணமுடைய வாக்கியமாதெனினும் தம்மநீந்தோராத கூறப்பட்டமையால் பிரமாணபமுடையதாகவே எண்ணப்படவேண்டிமெனின், அவாயும் பிரமாணமாகக்கொள்ளப்படும் ஸ்மிருதிவாக்கிய நுஷிவாக்கியங்கடொன்றுடைய நுசரித்த இத்தவாக்கிபமும பிறந்திருக்கவேண்டும். பின்னுடையவாகியெம் சமுத்திரயாததினைக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லும் போதாயனவாக்கியனை ஆசிரயிகதுநிறிகிறது (போதாயனதம்சதிலன்றி வேறென்றிலும் சமுத்திரயாததினைக்குப் பிராயச்சித்தம் சொல்லியிருப்பதாகத்தெரியவில்லையென்ப முன்னாக்கூறப்பட்டுள்ளது). ஆகையால் இந்தவாக்கியத்தினதாதபரியம், சமுத்திரயாததினை செய்யும் துவிஜனுக்கு நித்தியகர்மவைகல்லியமுண்டாவதால் அவன் பிராயச்சித்தத்தால் சுரதனாலும் இக்கலிகாலத்திற் சங்கிரத்திற்கு அக்கனல்லென்று செவ்வையாததெனிகிறது. ஆகவே யாருக்குநித்தியகாமங்கள் விதிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அவன் அக்காமங்களைச் சமுத்திரயாததினைமுதலியவற்றின் காரணத்தால் பரித்தியாகஞ்செய்தால் கர்மவைகல்லியதோஷம் கெரிடப்பெற்று நேமாநுகிரி, போதாயனா முதலியோசொல்லியபடி பாதித்தியமடைந்து மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தின்படி சுரதனாலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரத்திற்கு யோக்கியதையற்றவனாகிறான். அதுபற்றினுக்கு மேற்குறித்த நித்தியகாமம் விதிக்கப்படவில்லை

யென்பது எல்லாவிருதிகளாலும் போதாயனர், நெனதமா, வசிஷ்டா முதலிய ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் எல்லாருக்கும் பிரவித்தமாகத்தெரிந்தவிஷயமே. இதனால் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் உபநீதன் விஷயத்திலேயே விநியோகமென்பது சித்தமாகிறது.

ஆக்கூபம்.

ஆனால் சிலர், துவிஜன் என்கிறபதம் உபநயநமானவனைக்குறிப்புசன்றி பிரயநாயிருந்தாலும் ஆகாவிட்டாலும் பிராமண ஜாதிசாமான்னியத்தையும் சொல்லும் பதமன்றோ? அவ்வாறிருக்க மேற்சொல்லியவசனத்தில் துவிஜன் என்கிறபதத்தால் பிராமணஜாதிசாமான்னியத்தை அர்த்தஞ்செய்துகொண்டு, இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகம் கூடாறென்றிருப்பதாலும், உபநயநம்செய்துவைத்தல் முக்கியமான சங்கிரகமாகையாலும், மேற்சொல்லிய வசனத்திற்கு ‘உபநய நாத்பூர்வம் சமுத்திரயாத்திக்னாபோன பிராமணனுக்கு உபநயநம் இக்கலியுகத்திற் செய்யலாகாது’ என்று என் அர்த்தஞ்செய்யக்கூடாடுன்கிரர்கள். அப்படி அர்த்தஞ்செய்தல் முறையென்பதும், தாமசாஸ்திரத்தினைசுருத்துககு விரோதமென்பதும் முன்னெடுத்துக்கூறிய தர்மசாஸ்திரவாசகியங்களாலேயே நன்குவிளங்குமாயினும் அவ்வர்த்தம் சரியின்றென்பதற்கு வேறுஅநேக நியாயங்களுள்ளன.

அவற்றுள்.—

முதலாவது

ஒருவாக்கியத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஒரு துவிஜ குபடல அர்த்தங்களிருந்தால் எல்லா அர்த்தங்களாருதக்கபடி வாசகத்தையெடுத்துவித்திலாவதுபொருத்தி அர்த்தஞ்செய்துகொள்வது முறையன்று ஒருவேளை பல அர்த்தங்கள் பொருந்தும்படியான இருபாலும் அர்த்தப்படுத்தற்கு இயலபாயுள்ள அர்த்தம் சரியாயப்பொருதும்படியானதில் உத்தமன உத்தமமான அர்த்தம். இது சாமான்னியநியாயம் அவ்ஜன் என்கிறபதத்திற்கு இந்பிறப்பை அடைந்தவன் (உபநயநமானவன்) எனடது இயலபான அர்த்தம் (ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர் முதலியோர், பிராமண கூடத்திரிய வைசியாசுருக்கு உபநயநம் இரண்டாவது பிறப்பு என்கிரர்கள்). இவ்வர்த்தத்திலேயே அப்பதம் பெரும்பான்மையும் பிரயோகிக்கப்படுகிறது ஆனால் சிலவேளைகளில் லக்ஷணையால் அப்பதம் இந்பிறப்பை அடையக்கூடியவனையும் (உபநயநமாகாதவன்) குறிக்கலாம்; இவ்வர்த்தத்தில் பிராமணனையன்றி கூடத்திரிய வைசியர்களைச் சாரணமாய்ச் குறிக்கிறதாகத் தெரியவில்லை.

அமரம், கூவது காண்டம், நானாதத்தவர்க்கம், ஜாதத்தில் “நந்த விபி அண்டஜாத்துவிஜா:” என்றிருக்கிறது.

ஹலாயுதம், மேதிநி இந்நிகண்டுகளிலும் பிராமணன்பெயர்வரிசையில் துவிஜன் என்கிறபதம் காணப்படுவதன்றி கூடத்திரியவைசியப்பெயர்வரிசைகளிற காணப்படவில்லை.

மேற்சொல்லிய அமரம், ஹலாயுதம், மேதிநீ முதலிய நிகண்டுகளால் துவிஜன் என்கிறபதம் பிராமணஜாதிராமான்னியத்தையன்றி கூத்திரியவைசிய ஜாதிராமான்னிய பத்தைச் சாதாரணமாப்க் குறிக்கிறதிலையென்று தெரிகிறது.

உ௦ கொளதம் தாமம்,
க௦-ம அபிபாயம்,
க-குரநிரதில

“வேதாத்தியயனஞ்செய்தல், யஜ்ஞம்செய்தல், தா
னஞ்செய்தல், இமமூன்றும் எல்லாத்துவிஜர்க்கும் பொ
துவான தர்மங்கள்” என்றும்,

உ௧ கொளதம் தாமம்,
௧-ம அபிபாயம், க-ம
குரநிரதில

“எல்லாத் துவிஜர்க்கும் விதிக்கப்பட்டுள்ள மூன்
று தர்மங்களையும் விடாது செய்துவருகிறவர் வேதம்வ
ருவருள்படுவா” என்றும்,

உ௨, கொளதம் தாமம்,
க௧-ம அபிபாயம் க-கு
ரநிரதில

“தங்களுடைய தர்மங்களைச் சரியாய்ச்செய்துவ
ருவதற்காகப் புகழப்படும் துவிஜர் கொடுக்கும் ஆகாரத்
தை ஒரு பிராமணன் புழிக்கலாம்” என்றும்

சொல்லியிருக்கிறார். உபாயாததிறகுமூன் எல்லாத் தாமசாஸ்திரங்களாலும் வேதாத்தி பயம் விலக்கப்பட்டிருத்தலின், மேற்சொல்லிய கொளதமவசனங் களால் துவிஜன் என்கிறபதம் முதல் முன்றுவாஸந்தநாயும் குறிக்குங்கால தது உபநயநமானவையையே சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதென்று தெரிகிறது.

சமுத்திரயாததினையை விலக்கியிருக்கும் வசனமானது முதல் மூன்று ஜாதிக்கும் பொதுவாக ஏற்பட்டுள்ளது. சமுத்திரயாததினாக்குப் பிராயச்சித்த ன்சொல்லிய போதாயனா சமுத்திரயாததினையைப் பதனீயதையை உண்டுபண் ணும் குரநிமென்கிறார்; பதனீயதையோ மூன்முண்ணத்தாருக்கும் உள்ளது.

உ௩ பொளதம் தாமம்,
உ௪-ம அபிபாயம் க-ம
குரநிரதில

“பரிசுறால் என்றால் துவிஜாதிக்குரிய தர்மங்க
ளைச்செய்யும் அதிகாரத்தை இழத்தலென்பது பொ
ருள” என்கிறார்.

பராசரமாதீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், எ-ம் சுலோகத்தில் ‘பதிதனோடு ஒருவருடைய திறகுமேல் சம்ஸர்க்குஞ்செய்யும் விப்பின் பதிதனாகிறான்’ என்றுள்ள திறகு வியாக்கியானஞ்செய்யுமிடத்தி, மாதவா விப்ரன் எனபது கூத்திரியாதி களுக்கு உபலக்ஷணம் என்கிறார்.

போதாயன கொளதம் பராசர மாதவவசனங்களால் பதனீயதை எல்லாத் துவிஜர்க்கும் உள்ளதென்பதும், ஆதலினால் பதனீயதையை உண்டுபண்ணும் சமுத்திரயாததினா எல்லாத்துவிஜருக்கும் விலக்கப்பட்டுள்ளதென்பதும் விளங் கும். இதுபற்றியே இரகுவம்சத்தில், ச-ம் ஸர்க்கம், சு௦-ம் சுலோகத்தில் ‘பார் சிகதேசத்தை ஐயிக்க இரகுகாராஜா கலாவழியாய்ச்சென்றார்’ என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்த மல்லிநாதர், ‘ஜலவழி மிகச்சமீபவழியாயிருந்தும் கலா வழியே என்றா, கப்பல்யாத்தினா நிஷித்தமாகையால்’ என்று சொல்லியிருக் கிறார்.

ஆகவே சமுத்திர யாததினையைப்பற்றி முதல்மூன்றுவர்ணத்தாருக்கும் பொதுவாயேற்பட்டென்ன மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாகக்கியத்தில், துவிஜ பதம் மூன்றுவர்ணத்திலும் உபநயநம் ஆனவர் ஆகாதவா எல்லானாயும் குறிக்கிறதென்பது சாதாரணமான அர்த்தமுமன்று, சரியுமன்று. துவிஜபதத்தின் உபநயநமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தம் இவ்விடத்திற் சரியாய்ப் பொருநதுகிறதென்றும் அதுவே தர்மசாஸ்திரத்தின் கருநிற்கு ஒத்திருப்பதென்றும் தெரிவித்தேன்.

இரண்டாவது

உசு. ஆபத்தம்பதர்மம்,
உ-ம் பிரச்னம், எ-ம் பட
லம், கடு-ம் கண்டம்,
உஈ, உசு, உடு, உசு-ம் சூர
திரங்கள்.

“ உபநயநமாகும்வனாயில் ஒருவித அசுத்தியும் அ
வனா (குழந்தைகளை அணுகாதென்று சிலர் அபிப்பிராய
ப்படுகிறார்கள்.”

“ சாஸ்திரத்திப்படி உபநயநத்தாற்றான அனாகள
தங்கள் தாமங்களைச்செய்ய அநிகாரம் அடைகிறார்கள்.”

“ விதிப்படி நடக்கச்சக்தி ஆரம்பிக்குமெல்ல உப
நயநமே ”

“ எல்லா ஸமிருதிகளும் (உய்யாதே சொல்லுகின்ற
றன.”

உபநயநாதபூாவம் (குடேசாஷ்டமூர்ஸஸ டெனப் சிலருடைய அபிப்பி
ராயமென்றும், ஸமிருதிகளெல்லாம் (வவானே சொல் வகின்றனவென்றும் வெ
ளிப்படைபாய ஆபஸதம்பா கொல்லியிருக்க, முறசொல்லிய கட்டுப்பாட்டு வா
க்கியத்தில் துவிஜ பதத்திற்கு உபநயநமாகாதவன் என்று அர்த்தஞ்செய்து
கொண்டு, உபநயநமாகாதவன் சமுத்திரயாததினா நேரிடப்பெ, பதரு என்ற
பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு சுதரமுனைய உபநயநத்திற்கே அநாகனுகு
றென்று சொல்வது தாமசாஸ்திரத்திற்கு ஒத்திருப்பதோ

மூன்றாவது

உடு-விஜ்ஞானே வர்ய
ம், பிராயச்சித்சாண்ட
ம்,சுராபானபிரகாண்ட
தில் (டுடு-ம பக்கம்)

உபநயநாதபூாவமசப பவிதா மப, யபானுதி சகல
தோஷ விரோபு உபநயநத்தால் உயாத்தியுண்டாகின்
றதென்று மனுவசொல்வதும் அநுவாதஞ்செய்கிறா.

உசு. மனுஸ்மிருதி,
உ-ம் அநதியாயம்,
உஎ-ம் சுலோகத்
திற்கு(ககசு-ம் பக்கம்)

வியாககியானருசெய்த மேதாதிதி ஒருமுறாதைக்கு
கர்ப்பம், பீஜம் இவைகள் சம்பந்தமான தோஷங்களு
ன்றால் உபநயநமவனாயிலுள்ள எல்லாததோஷங்களு
மென்றே அர்த்ததங்கொள்ளவேண்டுமென்றும், இத்தனை
யும் உபநயநத்தால் நிவிர்த்தியடையுமென்றேனுசொல்லி
யிருக்கிறார்.

மனு, விஜ்ஞானேசவரா, மேதாதிதி இவர்கள் சொல்லியதற்கு விரோ

நான்காவது.

2௭ ஆபந்தம் பட்டாபம், “பிராமணனுக்கு கசும் பிராயம் பூர்த்தியாவதற்கு க-பிராணம், 1-படலம், முன்பு உபநயனஞ்செய்து வைப்பதால் காணவைகலவிய க-கண்டம், 2௧, 2௭, 2௯, ம் உண்டாகி தந்திலை (கசும் பிராயம் வரையில் உபந 2௧, 2௯, ௨௭, ௨௮, ௨௯) யநமா ஸ்ராம்): கசும் பிராயத்துக்கு மேலானவை உவன் ரதகுன.

உது ஆபத்தும்பட்டா, சக்திபன்னட்டா, முப்பாட்டன் இவர்களுக்கு
கப்பிரதமர், தபட்டா, உபநயநமகாமபிநுந்து நான்காமபலையுறையிலுள்ள
உம சண்டா, முட்டா வுற உபநயநம் விரும்புலாநுலால் அவனும் விதிக்கப்ப
கருவலையிலுள்ள பட்ட பிராயச்சித த்தைச்செய்து உபநயநம்மண்ணிக்
தயகளில் கொண்டு கிரமப்படி உபநயநயிருப்பவனைப்போல் சகல

உக் ஆபஸ், கமபர்சர்மம், 'அபிசலந்நிதன்' (வநம்வந்தபிராமணனைக்கொன்ற
க-பிரி: எம், கமபர்சர்மம், மகாபாநி புதலியபலர்: ஆபஸ்தமபதர்மம், க-பிரிசன்
உக்-ம் கமபர்சர்மம், க-எ-அ-க்-ம் குத்திரி
கம்-ம் கமபர்சர்மம்

மக்கொண்டு வசிக்கவேண்டும். அத்தியயசம், யஜ்ஞம் முதலியவைகள் ஒருவருக்கொருவர் செய்வித்துக்கொள்ளவேண்டும், தங்களுக்குள்ளேயே விவாகம் முதலானவை செய்துகொள்ளல்வேண்டும். அவர்களுக்குப் புத்திரர்கள்பிறந்தால் அப்புத்திரர்களைப்பார்த்து அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்லக்கடவர்: “எங்கள் கூட்டத்தினின்றும் புறத்துப்போங்கள்; ஏனெனில் ஆரியர்கள், குற்றத்தையெ

கள் மேற்சுமத்தி உங்களைத்தங்குட்டதாருள் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். இதன் உண்மை இவ்வுத்தாரணத்தால் விளங்கும்; அவயவங்கள் குறைந்தவன் அவயவங்கள் பூரணமாயுள்ள புத்திரனைப்பெறுகிறான்.”

ஹரதத்தின், வியாக்கியானத்தில் “இமமாதிரியாகவே, தன் பாத்தியத்தை இழந்தமனிதன் தன் (ஜாதி) பாத்தியத்தைப் பூரணமாகவுடையபுத்திரனைப் பெறக்கூடும்” என்கிறார்.

பொதாயனர், உ-ம்
பிரசன்னம், க-அத்தியாயம்,
உ-ம் கண்டிகை

கஅ, கக, உஉ-ம் சூத்திரங்களில் மேற்சொல்லிய ஆபஸ் தம்பர் அபிப்பிராயத்தையே சொல்லுகிறார்.

தகப்பன், பாட்டன், முப்பாட்டன் அநுபீதர்களாகவிருந்தாலும் நான்காம் தலைமுறையிலுள்ளவன் உபநயநஞ்செய்துகொள்ளலாமென்று ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்கும்பொழுதும், பிரஹ்மஹத்தியாதிமகாபாதகங்கள்செய்த அபிசஸ்தர்களின் குழந்தைகளையுங்கூட ஆரியாகுட்டதான சோசகலாமென்று மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பபோதாயனதர்மங்கள் சொல்லும்பொழுதும் கலிவரஜயக கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் துவிஜ சபதத்திற்கு உபநயநாதபூர்வமென்று அர்த்த கம்பண்ணிக்கொண்டு சமுத்திரயாததினாசெய்தகுழந்தை உபநயநாதிசம்ஸ்காரங் களுக்கு அநர்த்தமென்று சொல்லுவதுநாட்டுமோ?

இந்நூலுக்கு.

கக. கௌதமநாமம்,
உ-ம் அத்தியாயம்,
க-சூத்திரத்தல்

“உபநயநத்திற்குமுன் இஷ்டம்போல் பேசலாம், நடக் கலாம், புஜிக்கலாம், அதற்கு ஒரு தோஷமுமில்லை” என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியாதாரணவா, இது சுராபா நுதிகளைக்கிச்சொன்னவிஷயமென்றும், சுராபானத்திற்குக் குழந்தைக்கும் பிராயச்சித்தமுண்டென்றும், வேறுசிலரின் அபிப்பிராயப்பிரகாரம், மறைப்பாப களுக்குங்கூட ஐந்து பிராயத்துக்குமுன் ஒரு பிராய சித்தமுமே உண்டியதில் வ்யேயன்றி ஐந்துபிராயத்துக்குமேல் பத்னெருபிராயம்வரையில் காலபிராய சித்தமுண்டு; அதைக் குழந்தைக்காகப்பிதாவாவது சுகிந்தாவதுசெய்யவேண் டம். பதினென்றுக்குமேல் பதினைந்துபிராயம்வரையில் அஸாப்பிராயச்சித்தமு ன்டு என்றும் சொல்லுகிறார்.

சுராபானுதிமகாபாதகங்களுக்குக் குழந்தையாயிருந்தாலும் பிராயச்சித்தம் வண்டுமென்று சொன்னவர் அப்பாதகவிஷயத்திலுங்கூட உபநயநத்தை நி ஷத்திக்கவில்லை.

ஆகவே மேலெடுத்துக்காட்டியபடி துவிஜர்களுக்குப்பொதுவாயேற் றியிருக்கும் கலிவரஜயக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் (க) துவிஜன் என்கிறப த்திற்கு முதல் மூன்றுவரணத்தானாயும்குறிக்கும்பொழுது உபநயநமானவ ள்ன்றியல்பான அர்த்தமே சாதாரணமாய்வுழங்கும்அர்த்தமாயிருப்பதாலும்

அவவர்த்தமே வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தமாயிருப்பதன்மீதுச் சாஸ்திரத்தின் கருத்துக்கும் ஒத்திருப்பதாலும், (உ) ஆபத்தம்பர் உபநயநாத்தீர்வம் ஒருதோஷ முமில்லையென்பது சிலரின் அபிப்பிராயம்; இவ்வாறே எல்லா மிருதிகளும் கூறு கின்றனவென்று சொல்லியிருந்தலாலும், (ஈ) மனு, விஜ்ஞானேசுவரர், முதல் யோர் உபநயநத்திற்குமுன் உண்டாகும் தோஷங்களுக்கெல்லாம் உபநயநகரே பிராயச்சித்தமென்று சொல்லியிருந்தலாலும் (ச) ஆபத்தம்பர், உபநயநஸம்ஸ்கா ரம் பிராமணனுக்குப் பரம்பராப்பிரபதமானதென்பது விளங்கத் தகப்பன் பாட்டன் மூப்பாட்டன் அநுபந்தீதர் எனாயிருந்தாலும் கூட நான்காம் தலைமுறையிலுள்ள வன் விருப்பமுண்டானால் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு உபநயநம் செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்லியிருந்தலாலும், ஆபத்தம்பரும் போதாபீனரும் அபி சஸ்தர்களின் புத்திரர்களைக் கூட ஆரியர்களைக் கூட ஸவ்வியவகாரிகளாகச் செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்லியிருந்தலாலும், (ஐ) கௌதமசூத்திரவியாக்கியா தா சிசுக்களுக்குக் கூடச் சுராபானத்திற்குப் பிராயச்சித்தமுண்டென்று சொல்லி யும் அந்தபபாபத்திற்காக உபநயநத்தை நிகழ்த்துகவல்லையாகையாலும் மேற் சொல்லிய கலிவர்ஜயச்சாஸ்திரபாட்டுவாக்கியமானது தர்மமறிந்தோரார்சொல்லப் பட்டகாதலினா பிராமான்யமுடையதென்று நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ளும் வரையில் மனு, கௌதமர், போதாயனர், ஆபத்தம்பர், மேதாதிதி, விஜ்ஞானே சுவரர்முதலிய தர்மசாஸ்திரகர்த்தர்கள் சொல்லிய அபிப்பிராயத்திற்கும் நியாயத் திற்கும் விரோதமாய் அக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்திற்கு அநுபந்தீதன் ஸமுத்திரயா த்தினாயால் தனக்குரிய உபநயநபாத்தியததை இழுந்நுவிடுகிறென்று அர்த் தஞ்செய்தல் நமக்கு முற்றிலும் நகநாகாரியம். ஆகையால் அவ்வாக்கியமானது சமுத்திரயாத்தினாயால் நித்தியநர்மவைகலீலியமுண்டாகக்கூடிய துவிஜனே யே (உபந்தீதனேயே) குறிக்கிறதென்று அர்த்தஞ்செய்யவேண்டியது அத்தியாய வசியகமாக இருக்கிறது.

ஸமுத்திரயாத்தினாவியதயமாக மேற்சொல்லப்பட்டுள்ள எல்லாவற்றாலும் ஸமுத்திரயாத்தி நாயைப்பற்றி மூன்றுவசனங்களேயுள்ளனவென்பதும், அவற்றுள் ஹேமாத்திரியில் ஸமுத்திரயாத்தினாக்குப் பிராயச்சித்தம் ஒன்றுஞ்சொ ல்லாமல் மூன்றுநான் ஸமுத்திரயாத்தினாயானது தோஷமுடையது ஒருமாசக் காராக்குகப்பிரவேசத்திற்குச் சரியானதென்று சொல்லியிருக்கிறாரென்பதும், போதாயனர் தர்மத்தில் ஸமுத்திரயாத்தினா பதநியதையை உண்டெண்ணத்தக்க தோஷமென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கி றாரென்பதும், எந்தக்கட்டுப்பாட்டை நாம் மீறி அக்கட்டுப்பாட்டால் இக்கலி காலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவையிற் சிலவற்றைவிலக்காது கைக் கொண்டிருக்கிறோமோ, எக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்தை மீறிடப்பதற்குப் பிரா யச்சித்தமொன்றும் விதிக்கப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு வர் க்கியங்களில் ஒன்றாக “ ஸமுத்திரயாத்தினாசெய்த துவிஜன் சுத்தனானும் சங் கிரகத்திற்கு இக்கலிகாலத்தில் அருகணல்லன் ” என்றவாக்கியம் கலிவர்ஜயப் பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பதும், ஸமுத்திரயாத்தினாயைப்பற்றி

பரதந்தராவஸ்தையில் உபநயாதபூவம் சமுபதிர யாததிறாநேரிடப்
புருஷக்குமநததையபப, றி இதுவனாயில் ஸிராசிதேயம். அநக அங்
தையில் விவாஹாதபூவமுளர பெண்குமநததையபப, றி அதிசமாய்ச்சொல
ல்வேண்டியது அநாவசியகம

கரு வளிஷ்டதாமம கரு-ம
ஆத்திராயம், * குக, கெ,
கரு-ம் சூத்திரங்கள்

யாஜ்ஞபல்கியா, மனு, பிருஹதாரா, வசிஷ்டா இவர்கள் சொல்லியிருப்பதின்குப் பிறகு பெண்ணையும் ஸுபிராமணன் விவாகம் செய்துகொள்ளலாம்.

நான் சொல்லவந்த பெண்ணே, நாயுந்தந்தையர்களுக்குப் பாதித் தாயம் வருவதற்குமுற்றிப் பிறந்த பெண், அவ்வாதந்திரியமான ஐந்து பிராயமாகிய அறியாப்பருவத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரா நேரிடப்பெற்றதற்காக ஸ்ரீமத ஸ்ரீமுகேரி ஸ்வாமிகளவர்கள் ஸ்ரீமுகப்படி பிரஹ்மஹத்தியாதிக்களுக்குப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸேதுத்நானமுதலிய கடினமான பிராயச்சித்தங்கள் செயவிப்பிக்கப்பெற்ற பெண்; ஆகையால் இப்பெண்விஷயத்தில் ஸமுத்திரயாத்திராதோஷ ஸந்தேகமேயில்லையென்பதும், ஸர்வதோஷ பரிகாரமான ஸேதுத்நானத்தின் பின்பு இப்பெண் நிரம்லையாய் விவாஹாதி ஸமஸ்த ஸவவியவஹாரங்களுக்கும் யோக்கியதையோடமுப்பவளென்பதும் எல்லாருக்கும் எனிடில விளங்கக்கூடிய விஷயங்களேயாம்.

ஆகவே ஸழந்திரயாத்திரா பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க தோஷமென்று விலக்கியிருக்கும் வசனங்களிலொன்றும் உபந்யாஸத்தூர்வமுள்ளபுருஷக்குழந்தையையும், விவாஷாத்தூர்வம் (சந்துபிராயமாகிய அறியாப்பருவத்து) உள்ள பெண் குழந்தையையும் ஸம்பந்தப்படுத்தாதேன்பது நிச்சயமாயத்தேரிகிறது.

ஆகிலும் ஸம்ஸ்கிருத தோஷவிஷயத்திலும் ஐந்து பிராயத்திற்குமேற்பதினேந்துபிராயத்திற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் அற்பதோஷமுண்டு; பிராயம் ஐந்திற்குமேல் பதினென்றுவரையில் அத்தோஷத்திற்குக் கால்பிராயச்சித்தம்; பதினென்றுக்குமேல் பதினேற்றுவரையிற் பாதிப்பிராயச்சித்தமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுதலால் ஸம்ஸ்கிருததோஷ பரிநாராட்சகமாக ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி மடத்தினினாலும் ஸேதுஸ்நானம், இராமநாததரிசனம், ஸுஷஸ்ரகிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானதி அநேகசாணங்கள் பிராமணபோஜனமுதலியன பிராயச்சித்தங்களாக விதிக்கப்பட்டன.

இப்பிராயச்சித்தம், ஸழந்திரயாத்திரா தோஷத்திற்காகக் குழந்தைகளுக்கு இக்கலிகாலத்தில் உசிதமாய் ஏற்படும் பிராயச்சித்தந்தானோ? இது ஸ்மிருதி ஸம்மதமானது தானோ? என்று சற்று

விசாரிப்போம்.

௨௪. ஹேமாத்திரி, பிராயச்சித்தநிபிரமாணப் பிரகரணம், ௪௦௬, ௪௦௭-ம்பக்கங்கள்.

“கலிகாலத்து ஆபத்து அதிகமானபடியாலும், அநியாயமாய்ப் பாபம்வந்துசேருமாக்கையாலும், ஒவ்வொரு நியமித்தத்திற்கும் சனித்தனியே பிராயச்சித்தஞ்செய்வது அஸாத்தியமானபடியாலும் சரீரம் அஸ்திரமாகையாலும்

பாப பலசகை அனுபவிக்குங்காலத்தில் நெடுங்காலங்கோரமாயும் கடினமாயுமுள்ள நரகங்குளின வேதனை சகிக்க முடியாதாகையாலும் பாபத்திற்குப்பயந்து பச்சாத்தாபங்கொண்டபுருஷனாலே ஒகோலத்தில் ஸகலபாபமும் பேசுத்தகுந்த பிராயச்சித்தம் செய்யத்தக்கது.

௩௦. முஹுர்பிஷத் ஸம்ஸ்கிருத சொல்லுபாதித்ய எழுத்துக்கூறிய வசனம். போதாயனதருமம், ௧-பிரச்சனம், ௧ - அத்திராயம் க-கண்டிகை கடு-ம ஸ்ரீதிரம்.

“தர்மசாஸ்திரமறிந்தவன் காலத்தையும் பாபஞ்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின தன்மை இவையெல்லாவற்றையும் செய்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கடவன்.”

கௌதமர், ௧௨-ம் அத்திராயம், ௬௧-ம் சூத்திரத்திலும், மனு, ௭-ம் அத்திராயம், ௧௬-ம், சுலோகத்திலும், ௮-ம் அத்திராயம், ௧௨௬-ம் சுலோகத்திலும், யாஜுரீயவல்கியர், ௧-அத்திராயம், ௩௬௭-ம் சுலோகத்திலும் இதே அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

௩௬. கௌதமதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகாரணம், கௌ-ம்அத்தியாயம், கச-ம் சூத்திரம்.

“எல்லாப்பாவதங்களுமும், எல்லாத்கிதளும், புண்ணியஸ்தலங்களும், ருஷியாசிரமங்களும், டுக்ஷகாட்டிலுள்ள களும், தேவாலயங்களும், பாபத்தைப்போக்கக்கூடிய இடங்களாம்.”

மேற்சொல்லிய ஹேமாதிரி, போராயணா, கொமா, மனு, யாஜுரீ, வல்கியர் வசனங்களால் பரசுதராவண் மில் (ஸமுகதிரபத்திரா) கோவம நேரிடப்பெற்ற அதிபாலயரான குடாசைகாங்குப பரிஷகசா துன்னாடு ன்ன வித்யங்களைப் பரிபாலேசனை செய்து 1961 விசுவாச பிரபசதி 1962 கதை விதிகவெண்டுமென்பது செவ்வையாய்விளங்குகிறது.

௩௭ ஸ்மிருதிமுகதாபல
ம, சிராகுதகாணடததில
(மைசூரபபதிப்பு, உ-ம
பககம)

“சாவஜ்ஜனமகதிஷ்டம் சமபாஜ்ஜகப்படை - பிஞ்ஞைநாதசி
முக்லிப சாவபாபங்களுந் தீவரகசாபந் திருச்சரகதால
நங்கிகினுண் டெனப ம

இந்நேரத்தில் செய்ப்பட்ட பஞ்ச றகரிகரகி ழுள்ள பாசகமும் உ. பாசகமும் உடபததததத (உடப சூசகமால்) ரசிககி றுள்ளவரபதும்,

இந்த ஜனமகதிலும் பலமுற் ற செய்ப்பட்டிருக்கிற மகாபாக்கமொழி
ந்த புத்திபூவகமான மகத்தானபாபமும அபகிருச்சு சரீர சரித்துப்போகின்ற
தென்பதும்

பெரியேரா ஓக்கி பங்காராம்' என்று

“கிருச்சரம் செய்ப அசுக்கன் தன் பிரிநி நியைச் செய் உண் /
மென்று வினாளுனேசுவரா சொல்லு நா னெடம்

வயித்தியநாசத் தீதா டி நவாத்தூரெ டு

[illegible]

ஈடி ஹேமாதரி, பிரஜா
பத்தியகிஞ்சசரபிரததி
யாமநாபபி கரணம்
(மெஞ்சரபபத்பபு, ஈடி-
ஈடி-ம் பகதவகா)

“தேசுலா கிருப்சரபட்சரதி பாமநாயம் (க) கோதானம்,
 (உ) மகாரத்தஸ்தானம் (சமுத்தந்தகந்தினம்), (ங) துவா
 சசிமாமனபோஜனம், (ச) ஸம் நிதை மாநிர் உபம்,
 (இ) இருதுறு பிராணயாமம், (ஐ) ஆயிரம் திலவேறா
 மம், (எ) பநினியம் (காயத்திரி), ஜபம் என் ஏழு வித்
 மாம்”

“விங்கபுராணத்தில் பரமேசுவரரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்”

[இவ்வேழுமூன்று ஒவ்வொன்றும் கிருச்சரப்பிரதிநிதியாம்.]

“பிராஜாபத்திய கிருச்சரத்தையாவது அதன் முதற்பிரதிநிதியாகியகோதானத்தையாவது செய்ய அசக்தனாயுள்ளவனுக்குப் பிராஜாபத்தியகிருச்சரத்திற்குப் பிரத்தியாயநாயமாக இக்கலியுகத்தில் சமுத்திரகநதில்நாநமே சிரோஷ்டமான பிராயச்சித்தமாகும்.”

“தேவலர்:—சமுத்திரகநதியென்பது கங்கை, கோதாவரி.....
.....தனுஷ்கோடி, காவேரி.....”

“சுலோககௌதமர்:—சாபாக்ரமானது (தனுஷ்கோடி) ஸ்நாநாத்திரத்தால் அப்தகிருச்சரப்பயனைக் கொடுக்கின்றது.”

மேற்கூறப்பட்ட வைத்தியநாதநீக்ஷிதீய ஸ்மிருதிமூக்தாபலத்திலும் ஹேமாத்திரியிலுமுள்ளவசனங்களால் தனுஷ்கோடியிற் செய்யும் அப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஒரு ஸ்நாநத்தால் இந்த ஜநமத்தில் பலமுறை செய்யப்பட்டிருக்கிற புத்தி பூர்வகமான மகாபாதகமொழிந்த மகத்தானபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும், உட்பத்திருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஆறுஸ்நாநத்தால் ஐநமுதற் செய்யப்பட்ட ப்ருணஹத்திக்குக் கீழுள்ள பாதகமும் உபபாதகமும் நசிக்கின்றனவென்பதும், துவாதசாப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான பன்னிரண்டு ஸ்நாநத்தால் சர்வஜநமத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ருணஹத்தி முதலாகிய சர்வபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும் நன்கு விளங்கும்.

குறிப்பு. சமுத்திரயாத்தினா மகாபாதகமுமன்று ; அதற்குச் சமமான அதிபாதகமுமன்று ; பாதக உபபாதகங்களுள் ஒன்றில் அடங்குமென்பது எல்லா ஸ்மிருதிகளாலும் ருவிதிகள் வாக்கியங்களாலும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

கூ. பராசரமாதவீரம்,
பிரஹ்மஹத்தியாப்பிரா
யச்சித்தப்பிரகரணம்,
௬௬௨-௬௬௬-ம் பக்கங்கள்.

“பரிஷத்தானது பிரஹ்மக்ஷனுக்குச் சாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி ஸமுத்திரஸேதுகமனத்தைப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கவேண்டும். (ஒருவன்) இராமசந்திரஹற்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஸமுத்திரஸேதுவைப்பார்த்துப் பிரஹ்மஹத்தியைப் போக்கடிக்கிறான். ஸேதுவைப்பார்த்துப்பரிசுத்தனாகி ஸமுத்திரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும் ; வீட்டுக்குவந்து பிராமணபோஜனம் பண்ணுவிக்கவேண்டும்.

பராசரமாதவீரத்தில் சேதுநரிசனமுதலியவை பிரஹ்மஹத்தி தோஷத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், ப்ருணஹத்தி முதலிய மகாபாதக அதிபாதக உபபாதகங்களுக்கெல்லாம் துவாதசாப்தகிருச்சரமாவது அதன் பிரதிநிதியாகிய கோதானமாவது, ஸேதுஸ்நாநமாவது, பிராமணபோஜனமாவது தக்க பிராயச்சித்தமாகுமென்று வைத்தியனாதநீக்ஷிதீயத்திலும் ஹேமா

த்திரியிலும் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும், சமுத்திரயாத்திரை பாதக உபபாதகங்களுள் அடங்குமாகையாலும் மேற்குறித்தகுழந்தைகளுக்கு சமுத்திரயாத்திரை தோஷத்திற்காக விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தங்களாகிய ஸேதுஸ்நாநம், இராம நாததரிசனம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், கோதானுதி அநேகநானங்கள், பிராமண ஸேதுஸ்நாந முதலியன சாஸ்திரோக்தமான பிரதிநிதிபிராயச்சித்தங்களுடையன என்பதும், இப்பிராயச்சித்தங்கள் அக்குழந்தைகளின் பிராயம் அறிவு முகவியாலாவதற்குச் சாஸ்திரப்படி விஹிதமாயேற்படக்கூடிய பிராயச்சித்தங்களையென்பதும், மேற்கூறிய பராசரர், யாஜ்ஞயவல்கியர், மனு, போதாயனர், கௌகமர், ஹேமாத கிரி, வைத்தியனாததீக்ஷிதர்முதலியோர் வசனங்களாற் செவ்வையாய் விளங்கும்.

இதுவரையில் நடந்த இப்பிரசங்கத்தில்:—ஒருவனுக்குப் பிரகாசமாய் நேரிட்டுத்தோஷத்திற்குத்தான் அவன் பரிஷத்ஸம்மதமான விசாயசம தேடிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அப்படித்தேடிவன உண்மையில் பச்சாதகாபமுடையவருயிருக்கவேண்டுமென்றும், பரிஷத்தில் மறுவற்றவராய் நிஷபதஷபாதிபாயத்தர் மசாஸ்திரநியாயந்தெரிந்தவராய் ஒருவரிருந் தாலும் போதுமென்றும், தாமசாஸ்திர விதாயகம்செய்யும் பரிஷத் காலதேசங்களையும் பாபம்செய்வவனுடைய பிராயம் அறிவு சீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை முதலியவைகளையும் செவ்வையாய் ஆலோசித்தே தீர்மானிக்கவேண்டுமென்றும் சாஸ்திரமிருப்பதாக இச்சபைக்குத்தெரிவித்துக்கொண்டதுமன்றிப் பிரசங்கஆரம்பத்திற் குறிப்பிடப்பட்ட புருஷக் குழந்தைக்கும் பெண்குழந்தைக்கும் பராதீனமான பாலயாவஸ்தையில் நேரிட்ட பிரகாசமானதோஷம் சமுத்திரயாத்திரை; அத்தரு மிகவும் பச்சாதகாபப்பட்டு அந்தத்தோஷநிவிர்த்திக்குப்பிராயச்சித்தம் விதிக்கவேண்டுமென்று சுவயமேமகா வித்வானும் வித்வதசிகாமணிகள் எப்பொழுதும் சமீபத்திருக்கப்பெற்றவரும் ஒருப்பிராணிவிஷயத்திலும் அநியாயமாய் அனுகூலத்திற்கோ பிரதிகூலத்திற்கோ காரணமாகாதவருமாகிய ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் மடத்திற்கு விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டார்கள். அந்தமடத்தாரால் அவர்கள் மனத்துக்கேற்கக் காலத்தினியல்புக்கும் குழந்தைகளின் ஸ்திதிக்கும் பாபத்தின்தன்மைக்கும் சாஸ்திரப்படி விதிமென்றுதோன்றியதை விதித்தாகனென்றுத் தெரிவித்தேன். இன்னும் சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனைக்கோஷடியிற் சோதனாதுக் கொள்ளுதற்கு வினோதமாயிருக்கும் வாக்கியம் ஒன்றே ஒன்றுதானுள்ளதென்றும், அவ்வாக்கியம் கலிவாஜயப்பிரகரணத்திலுள்ள கட்டுப்பாட்டு வாக்கியங்களில் ஒன்றென்றும், அக்கடபெபாடவாக்கியங்களால் விலக்கப்பட்டவையிற் சிலவற்றைக் காலாவஸ்தையைனுசரித்து நாம் விலக்காமற் கைக்கொண்டிருக்கிறோமென்றும், சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனின்மைஸர்க்கத்தை விலக்கிய மேற்குறித்த அவ்வாக்கியம் தர்மசாஸ்திர நியாயத்தாலும் யுக்தியாலும் உபநிதனையே குறிக்கின்றதென்றும் தெரிவித்தேன். இதுவன்றிப் பதிதனையிருப்பவனுக்குப்பிறந்தபெண்ணும் விசேஷமான பிராயச்சித்தமொன்றுமினியே ஸத்திராஹமணனை விவாகஞ்செய்துகொள்ளும் யோக்கிதையை அடைகிறாளாகையாற் பாதித்தியாத்தூர்வம் பிறந்து சமஸ்ததோஷபரிகாரார்த்தமாக இராமேசுவர

ஸ்ரீநாம ஹைஸ்கிரிஸ்தியன் முதலிய பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்ட பெண்ணின் விவாகவிஷயத்தில் ஒருவிதமானசந்தேகத்திற்கும் இடமில்லையென்றும் தெரிவித்தேன். முடிவில் இக்குழந்தைகள் தங்களுக்குப் பரதந்திராவஸ்தையில் நேரிட்ட சமுத்திரயாத்ரா தோஷத்திற்குச் செய்தபிராயச்சித்தமானது இக்கலியுகத்திற்குப் பிரதானமானதென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பராசரஸ்மிருதியில் மகாபாகங்களுள் முதலாயுள்ள பிரஹ்மஹத்திக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும், வைத்தியராசீகிதீயம், ஹேமாத்திரி இவைகளில், எல்லா ஜநமத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரணஹத்தியாதி சகலபாதகங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

இவ்விஷயத்தை இன்னும் செவ்வையாயறிந்தோர்கள் அநேக சாஸ்திர ஆதாரங்களையும் நியாயங்களையுமெடுத்துப் பலவிதமாய் நிரூபித்துக்காட்டி மேற்குறித்த குழந்தைகள் தாய்கள் செய்த பிராயச்சித்தத்தாற் சுத்தர்களாய் உபநயந விவாஹாதி சமஸ்சவ்வியவகாரங்களுக்கும் அர்க்காளானாகென்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுமபடி செய்வார்களென்பதற் சந்தேகமேயில்லை. நிஷபக்த பாதிக்களாயுள்ளவாரா அவ்வாறு ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு முன் எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட நியாயங்களே போதுமென்று எண்ணுகிறேன்.

இவ்விஷயத்தில் நாம எல்லோரும் ஒருநாளும் மறவாது கருத்தில் வைக்க வேண்டியது ஒன்றுதான்; அது யாதெனில்:—

பிராஹ்மணகுலத்தில் ஜாதீதவனை எவ்விதத்திலாவது உபநயநத்தால் பிராஹ்மணகர்மங்களுக்கு அபிசாரியாகிப் பிராஹ்மணயம் சிதைவுறும் காப்பாற்றுங்கடமையையும் ஸ்நானவிஷயத்திற் சடுமையினி அதிகருண்பூண்டொழுமும் கடமையையும் பிராஹ்மணனென்ற பெயருக்கு உரிமைபாராட்டுவோராவரும் எப்பொழுதும் மேற்கொண்டொழுமல் வேண்டுமென்று நமது தர்மசாஸ்திரங்களையாவையும் பலமுறையும் வற்புறுத்திச் சொல்லுகின்றனவென்பது.

சகலதர்மசாஸ்திரங்களின் கருத்தும் இவ்வாறிருக்க முற்சொல்லிய நிர்தேஷியான பெண்ணின் விவாஹத்தை ஆகேஷ்பித்தலும் பிராஹ்மணனொன்பபெயா படைத்தோக்கும் அழகோ? அவ்விவாஹத்திற் சம்பந்தப்பட்டவரை விலக்கலும் சாஸ்திரமுறையோ? கௌதமர், உக-ம் அத்தியாயம், கருத்திரத்தில் அபதித்தியாகியை (குற்றமற்றவரை விலக்குபவனை) பதிதன் என்கின்றாரோ!

இதுநிறகு, சம்ஸர்க்கதோஷத்தைக்குறித்துத் தர்மசாஸ்திரம் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்றுவிசாரிப்போம்.

ஸம்ஸர்க்கதோஷப்பிராயச்சித்தம்.

சு. பராசரமாத்வியம், பிராயச்சித்தகாண்டம், எ-முதல் கக-வரையிலுள்ள சுலோகங்களில் (உக-ம் பக-ம்).

பதிதனேடு, டு-நான், க-நான், கஉ-நான், கக-நான், க-மாசம், உ-மாசம், சு-மாசம், க-வருஷம் வரையில் சம்ஸர்க்கம் செய்யும் விப்ரன் (கூத்திரியவைசியர்களையும் கொள்ளவேண்டும்) அடியில்வரும் பிராயச்சித்தங்களைச்

செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கிரமமாய்திகப்படுத்தப்பட்ட -அ- விதப்பிராயச் சித்தங்களையும் சொல்லி, சு-வருஷத்திற்குமேல்மைணாக்கமுண்டாகும்படிவந்ததில் பாதித்தியமுண்டாகின்றதென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் எந்தப்பாசகஞ்செய்தவனுடைய ஸம்ஸர்க்கம் அதை விளைத்ததோ அந்தப்பாசகத்துக்குரிய பிராயச் சித்தமென்று கூறுகிறார். வியாக்கிபாசாவானமாதவர், ஸம்ஸர்க்கமென்றால் கூடப்போவது, சாப்பிடுவது, இருப்பது முதலானவை பென்கிறார். கண்ணுவரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

சு.யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞா “மகாபாசகசதுஷ்டயம் செய்யவேண்டு ஒருவருஷத்த நேசவரியம், பிராயச்சித்த துக்குமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் உத்தாவது மகாபா காண்டம் (வது காண்டம்), உசு-ம் சுலோகத் தகன, அவனுக்கு மற்றமகாபாசகிக்குச்சரியானபிராயச் சித் தமுண்டு” என்கிறார்.

மனு, விஷ்ணு இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

வியாக்கியாதாவான விஜ்ஞானேசுவரர்

“எந்தமகாபாசகியுடைய ஸமணாக்கி

யாயிருந்தாலும் அவனுக்குமரணம் பிராயச்சித்தங்கிடையாது; அவனுக்கு வீர தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; மரணமவிரதமானது; ஆகையால் அவனுக்கு சு-வருஷப்பிராயச்சித்தத்தான் உள்ளது” என்றும்,

“மகாபாசகிகள் நான்குபெயராக உள்ளதுகுறிப்பிட்டு அவர்களோடு சேர்ந்தவன் து-வது மஹாபாசகிபென்று வெளிப்பாட்டையாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், அவர்களென்பது து தாலனைக்குறியாதாகையாலும் ஐந்தாவதுடன் சு-வருஷம் ஸமணாக்கஞ்செய்யவன் மகாபாசகன்ல்லவென்பது நிச்சயமாகிறது” என்றும்,

“(ரு)-வது மகாபாசகியோடு சு-வருஷம் (சு-வருஷம்) நுகரும் ஆராதனை பதுகன ல்லனாகையால் அவனுக்குத் துவிசுராசாமவகளுசு ஹாங்கிடையாது; ஆனால் பிராயச்சித்தஞ்செய்துசொல்லாமலிருக்கும் பாபிகளோடு ஒருசாரிபமுஞ்செய்யக்கூடாதென்று ஸாமானயமாய்ச்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்த ஆராதனை பதிதனல்லவெனினும் அல்பபிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவன் தான்” என்றும்,

“மகாபாசகிஸம்ஸர்க்கிவிஷயத்திற் சொல்லப்பட்டபிராயமே அதிபாசகி, பாசகி, உபபாசகி ஸம்ஸர்க்கிகள் விஷயத்திலும் பிரவிர்த்திகடும்” என்றும் சொல்லுகிறார்.

“தேவலர்:—பதிதனோடு போஜன ஆஸன சையாதிகளெல்லாவற்றையும் ஒரு வருஷம் விடாமற்செய்பவன் பதிதனாகிறான்.”

சு. வலிஷ்டதர்மம், “பதிதனோடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் சு-அத்தியாயம், உ-ம் பதிதனாகிறான், அவனுக்கு யஜ்ஞம் அத்தியாயம் செய் சூத்திரம்.

விப்பதாலும், அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் அன்று. ஆனால் ஓரோ ஆஸனம் முதலியவற்றை உபயோகிப்பதாற்றான்” (யஜுர்மூர்த்திய மூன்றாம் உடனேபதிதனாகிறுநென்பதும் மறறவையால் ஒருவருஷத்தாற் பதிதனாகிறு னென்பதும்பொருள்)

இதையே விஷ்ணு வெளிப்படையாயச் சொல்லுகிறார் மனு, கக-ம் அத்தியாயம், கஅக-ம் சுலோகத்தில் இவ்வாறே கூறுகின்றார்.

மேறசொல்லிய பராசார, மாசவா, யாஜுருவல்கியர், விஜ்ஞானேசுவர், மனு, விஷ்ணு, தேவவர், கண்ணவர், வசிஷ்டர் முதலியோர் வாக்கியங்களால், பதிதனாக ஒருவருஷம் விடாமற் சுகபோஜனம் சுகசயனம் முதலிய எல்லாவற்றையம் செய்பவன் பதிதனாக அப்பதிதனுடைய பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டியவனாகிறான் என்பதும், ஒருவருஷத்திற்குக் குறைந்தகால சம்ஸர்க்கத்தால விரைவாகவே உபயோகிக்கும் அசனிரிசுகமேற்படும் பிராயச்சித்தமும் படிப்படியாகவே பிறகு என்னென்பது, ஐதேவோருட்பட்ட சமஸ்க்கத்திற்குத் போஷமும் ஸம் ஆசனிரிபிராயச்சிதமுமில்லை என்பதும், ஆனால் பதிதனாகு யாஜுரு அசுபயனம் செயல்பட்டாலும் அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் உடனே பாதிக்கப்படும் நெரிபுடிக் குறைந்த பிராயச்சித்தமும் அவசியமாயேற்படுகிறது என்பது, பதிதனுடைய எம்ஸர்க்கத்தினியித்தம் பதிதனாகிற வனுடன் ஒருவருஷத்திற்குச் சமஸாக்ருசெய்கிறவன் பாதித்தியமடையாமல் அப்ப பிராயச்சித்தக் கருமாத்நிரம் அசனாகிறுநென்பதும், அப்படிப்பட்டவனின் சமஸாக்ருசு (பதிதசமஸாக்ருபரம்பணயில் மூன்றும்படியிலுள்ளவனுக்கு) சுதேவாஷமயில்லையென்பதும் சேவ்வையாய் விளங்கும்.

மேறசொல்லப்பட்டவாவும் யுகாந்தரவிஷயங்களையென்று அடியில்வரும் ஸ்ரீமததிருவிவாகியங்கள் விளக்கும்.

சு. ௨௦௭பா. ௩௩ (௨௦௭) “எவன் எவனோடு ஒருவருஷம் எம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறு பதிதனாக ஒருவருஷம் அவனுடன் அவனுக்குச்சரியாகிறான். எம்ஸர்க்கத்தினாக சுதிகாக அவன் அவனுடையவிரதத்தையே செய்வேன்டும்” என்று வியாசர்சொல்லியதும்,

‘பதிதனோடு எம்ஸர்க்கஞ்செய்பவன் ஒருவருஷத்திற் பதிதனாகிறான் ; ஐதேவ அத்தியயனம்செய்வித்தலாலும் விவாஹத்தாலும் உடனே பதிதனாகிறான் சயன ஆசனங்களால் உடனே பதிதனாகிறதில்லை; பதிதஸம்ஸர்க்கி பதிதனுடையவிரதத்தையே ஆசரிக்கவேன்டும்’ என்று மனுசொல்லியதும்

யுகாந்தரவிஷயங்களேயாம்.”

“சுமந்து— பிறஹ்மஹத்தி, சுராபானம், (சுவர்ண) ஸ்தேயம், குருதல்பம் மனம் கலியுகத்தில் பூநநான்குமே மகாபாதகமெனப்படும்.

மகாபாதகங்கள் நான்கு என்றதிலுமும், நான்கே என்றதிலுள்ள ஏகாரத்தாலும் கலியுகத்தில் மகாபாதகிணம்ஸர்க்கிக்கு மகாபாதகித்துவம் கிடையாதென்று நிச்சயமாகிறது.

“ஸம்ஸர்க்கி மகாபாதகி ஆவனாயின் அவனுடைய சம்ஸர்க்கிக்கும் மகாபாதகித்துவம் உண்டாகும். இவ்வாறே முடிவின்றித் தொடர்ச்சியாய் வந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆகையாற் கலியுகத்தில் நேராக (நானே) மகாபாதகிணம்ஸர்க்கிக்குச் செய்தவனுக்குங்கூட மகாபாதகித்துவங்கிடையாது. அவ்வாறே பராசரரிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.”

“பராசரர்:—கிருதயுகத்தில் தேசத்தையும், திரோதாயுகத்தில் கிராமத்தையும், துவாபரத்தில் செய்தகுலத்தையும், கலியுகத்தில் செய்தவனையும் தள்ளவேண்டும்.”

“வியாசர்:—கிருதயுகத்திற் சம்பாஷணத்தாலும், திரோதையில் ஸ்பரிசத்தாலும், துவாபரத்தில் அனனத்தாலும், கலியிற்செய்கையினாலும் பதிதனாகிறான்.”

“ஸ்மிருத்தியர்த்தசாரம்:—கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்க்கதோஷமில்லை.”

“ஸ்மிருதிகாமதேனு:— மகாபாதகியுடைய ஸம்ஸர்க்கதோஷமே கலியிலில்லை.”

“பல ஸ்மிருதிவசனார்த்தங்களின் பரியாலோசனையால் பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குத் தோஷமில்லையென்பது பாதித்தியமில்லையென்பதைக் குறிக்கின்றதென்றும், ஆனால் அவனுக்கு ஸம்ஸர்க்கப்பிராயச்சித்தம் கலியுகத்திலு முண்டென்றும் சொல்லவேண்டும்.”

மேற்சொல்லப்பட்ட ஹேமாத்திரிவசனங்களால் இக்காலத்தில் ஒருவருஷ பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குங்கூட பாதித்தியமில்லை, ஆரவினாற்பாதித்தியத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமில்லையென்பதும், ஆனால் யுகாந்தரத்தில் ஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படியிலுள்ளவனும் ஸம்ஸர்க்கப்பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனாயிருப்பதுபோல் கலியுகத்தில் முதற்படியிலுள்ளவன் சம்ஸர்க்கத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனாகிறானென்பதும், மற்றயுகங்களில் ஒருவருஷஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படிக்கு மேற்பட்டவாக்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படாமலிருப்பதுபோற் கலியுகத்தில் முதற்படிக்கு மேற்பட்டவாக்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படவில்லையென்பதும் யாவருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியவையே.

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைக்குறித்துச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் இவ்வாறுசொல்ல, ஸம்ஸர்க்கதோஷமானது தொடர்ச்சியாய் முடிவில்லாமல் இக்கலிகாலத்தில் எவ்விதத்திலாவது ஒட்டிக்கொண்டே செல்லுகின்றதென்று சொல்லும் பண்டிதர் மொழிக்கு எதிர்மொழியுமுண்டோ?

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைப்பற்றி 'மாயூரநியாயம்' என்று ஒருநியாயம் இப்பொழுது வழங்கிவருவதாக நான் கேள்வியுற்றதுபோல் வேறுபலரும் கேள்வியுற்றிருக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன். அந்தநியாயம் இன்னதென்று தர்மசாஸ்திரங்களானும் விளக்கவில்லையாயினும் ஒருநண்பர் என்மேல்தகையுடர்ந்து ஒருதாரணத்தால் அதை விளக்கிக்காட்டி, அவ்வதாரணம் மாயூரத்திற் சிலநாளேக்குமுன் நடந்தவர்க்கமானமென்றனர். இவ்வர்த்தமானம் மேற்சொல்லிய 'மாயூரநியாயத்தை' விளக்க எனக்கு உதவியதுபோற் பிறருக்கும் உதவுமெனக்கருதி அதை நான் கேட்டவாறு அடியில் எழுதியிருக்கின்றேன்.

மாயூரத்தில்நடந்த
வர்த்தமானம்.

மாயூரத்தில் கிருஷ்ணசர்மாவென்னும் பிராமணர் மேல் மாத்தஸரியமுடைய இராமசர்மாவென்னும் பிராமணர் கிருஷ்ணசர்மாவை மடக்க ஒருபாயம் கண்டேனென்றார். ஹரிசர்மாவென்பவர் அஃதென்னவென்றார். 'கும்பகோணத்தில் சமுத்திரயாத்தினானேரிடப்பெற்ற ஒருபிராமணப்பெண்ணுக்கு விவாஹம் நடந்ததறிவீரோ; அவ்விவாஹத்திற்கும் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் எப்படியாவது ஒருசம்பந்தம் கற்பித்துவிடலாமென்று எண்ணுகிறேன்' என்றார். ஹரி, அதனாற் பபன் என்ன? என்றார். 'ஊர்வர்த்தமானமறியாதவாபோற் பேசுகின்றீரோ, நமதுரிற் சிவவலியோர் அந்தவிவாஹம் தோஷமுடையதென்று பலவிதத்திலும் பறைமுழக்கி அவ்விவாஹத்திற்கும் யாருக்கும் சம்மாஸ் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தம் கற்பிக்கக்கூடுமோ அவனாயெல்லாம் தம்மிச்சைபோற் பம்பரமாய் ஆட்டிவைப்பது அறியீர்போலும், இச்சமயத்திற் கிருஷ்ணசர்மாவை ஏன் வாட்ட வழிதேடக்கூடாது' என்றார். ஹரி 'அவ்வவாஹம் உண்மையில் தோஷமுடையதுதானோ? நீர் விசாரித்தீரோ? சாஸ்திரங்கள் என்னசொல்லுகின்றனவோ?' என்றார். 'நீர் உலகநடையறியாதவனென்றெண்ணுகிறேன்'; கிருஷ்ணசர்மாவின் கொட்டத்தையடக்கச் சமயம்வாய்த்ததென்று நம்மூர் வலியோர்வழியை அநுசரித்து விவாஹம் தோஷமுடையதெனென்று சொல்லிக்கொண்டிராமல் எந்தப்பித்தனாவது சாஸ்திரத்தைக் கிண்டலுக்கின்றி உண்மையாதென்று விசாரிக்கப்படுவானோ? உண்மை வேறுவிதமாயிருக்குபென்றே நம்புகிறேன். ஆயினும் அதை வெளியிடுவது நமக்குக்காரியஹானியன்றோ? இச்சூக்ஷ்மமறியாதவரோ நம்மூர்வலியார்? தம் பழைய பகையையெல்லாப் தீர்க்க வாய்த்தசமயத்தை வலியுத்தள்ளும்மதியீனரோ அவர்?' என்றார். ஹரி 'நன்று! மாயூரம் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் கும்பகோணம்விவாஹத்திற்கும் எப்படிச் சம்பந்தம் கற்பிக்கப்போகிறீர்?' என்றார். 'அது வெகுஎளிதில் முடியுங்காரியம், நம்மூர்வலியோர் அதற்கு வழிகாட்டியிருக்கின்றனர்; அக்கும்பகோண விவாஹத்தில் மாயூரத்திலிருந்து ஒருவர்போய்த் தாம்பூலம்வாங்கினர்; அத்தாம்பூலம் வாங்கினவர்செய்த பிதூர்சிராத்தத்தில் வேறொருவர் அபிசர்வணதக்ஷிணைவாங்கினர்; அத்தக்ஷிணைவாங்கினவனாகக் கிருஷ்ணசர்மா அமாவாசைதினம் ஹிரண்யசிராத்தத்திற்கு வரித்தான்; கிருஷ்ணசர்மா இவ்வாறு அகப்பட்டுக்கொண்டான்; என்வலையிற் சிக்கிக்கொண்டான்; என்மனம்போல் அவனை இளரி ஆட்டி விப்பேன்' என்றார்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணத்திலுள்ள சம்பந்தத்தொடர்ச்சி போன்றதற்கே மாயூரநியாயம் என அவ்வூர்வலியோர் நல்லநாளில் நவின்னாபோலும்.

பெண்ணின் விவாஹத்தைப்பற்றித் தர்மசாஸ்திரங்கள்யாவும் முறையிடும் நியாயங்களையும் ஸமஸாக்கதோஷத்தைக்குறித்துள்ள தர்மசாஸ்திரவசனங்களை யும் சிறிதேனுங்கருதுவோர் மாயூரத்தில் தர்மசாஸ்திரம் படுப்பாட்டுக்கு நோவ ரோ, வலியாரால் மெலியார் வருகதுவதற்கு நோவரோ, எதற்குத்தான நோவ ரோ அறியேன்.

நியாயத்தையும் உண்மையையும் தெரிந்துகொள்ளச் சாவகாசமும் இட்டிட முயில்லாதசிலர் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகததீர்மானத்திற்கு நாம் கட்டுப்பட்ட வரவல்லொன்று பிரதாபஞ்சொல்லிக்கொண்டதின் பயனிது; இஃதென்றி இப்பொழுது ஓர்ஊருக்குப் பலஸ்திரத்திவிதாயகர்கள் ஏற்பட்டுவிட்டார்கள்; சிலஇடங்களில் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஒருவருக்கொருவர் தோல்வியின்றித் தர்மசாஸ்திரம் விதித்துவருகிறார்கள், இன்னும் தாமசாஸ்திரங்களிற் சித்ததையுள்ளவா போல் வேஷங்காட்டிச் சிலர் சாஸ்திரத்தினமேற பழியைச்சுமத்தித் தங்கள் வீட்டும் பிரதாபமும் எவ்வளவுதூரஞ்செல்லுமென்பதைப் பரீக்ஷையாகுகிறார்கள். ஒருவருக்கேறிக் மற்றொருவன் பிராயச்சித்ததார்க்கென்று உண்மையிறோன்றினாலும் அவனாக அசைப் பாவமென்றுணர்ந்து பரிசாத்தாபப்பட்டுப் பரிசு காரந்தேடிக்கொண்டாலன்றிப் பிறருடைய நிரப்பலுத்ததற்காக என்னசெய்தாலும் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டவனாக எண்ணப்படுதல் சாஸ்திரமுறையோ? நீ எவ்வாறெண்ணினுமெண்ணுக நான் பிராயச்சித்தமென்று விதிப்பதை நீ செய்வேண்டும்; பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டேனென்று சொன்னாலும் போதுமென்று சொல்லிக்கொண்டு தர்மவிரோதிகளான சிலா தங்கள் அகம்பாவப்பெருக்காலும், செல்வச்செருக்காலும் பராநீனாசனான வையகளை ஹிம்வரப்பதை நோக்கிநிப்பதும் ஸாதுக்களுக்குத் தாமமாருமோ? இவ்வாறு அதிக கிரமங்கள் நடவாவண்ணமும் சாஸ்திரமானது அகமபாவிக்குத் தங்களை அதிகாரத்தைக்காட்டுவதற்கு ஒருஸாதனமாய் ஆகாவண்ணமும் அதிககிரமிக வேண்டுமென்று ஸாதுக்களை மிகவும் பிராத்தித்தாக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

வைதிக வழியை மருவின லென்போ
தருமதான் முழுவதும் தக்கவா றுணர்ந்து
நன்னெறி நின்று நலவழி யுணர்த்திச்
சத்தியஞ் சாந்தி தயைதவ முடையராய்
யாவரு மதிக்க விலங்குவோ ரலலோ
இக்கா லத்தி னிடையே பலர்தாம்
வறுமை மிகுத்தே வயிறறின் கொடுமையால்
வைதிக வேடம் வகுத்துழல் பவராய்
அயலோ ரேவல ராயின ரந்தோ
இநநிலை மாறவு மெங்கணும் வைதிகம்
பண்டை நிலையிற் பயனுற நிலகவும்
சத்திய மோங்கவுந் தருமந் தழைப்பவும்
ரித்திய நிமலனை நிதம்வழுத் துவனே.

அநுபந்தம்.

உக்ரெய்னா நாடு ||

க யாஜ்ஞவல்கிய,
விஜ்ஞாநேசுவரியா ம
முனிய பிராயசுநித,
ப பிரகாசனம், சௌ-ம
து பசுகம்.

சுநவிலு' மொவது ஸு ரஹஸ்யவத்
 சோவரெசு : (பிஜாநெ ஸுரீயெ) சுதூ-
 யு நிமிரினெ ருநவிலுரொதொ மொவொய
 ஸுரலொரஹஸ்யம் (சுபுக்ராஸம்) ப்ராயஸித்
 சேந் திவெசு; சுதய ஸு ஸம் மொம ருளத்
 ஸுர சுவிசு ருசுதூ துதிதரெ ருவிஜாத
 மொவதுஸுரஹஸ்ய வுத சிகி சேவது.

உ. போதாபுரம்
மம, - மபிரசுபம்,
ந - ம அ, நியாயம்,
க - (ச) நதிரம்.

(¹) பூரணி தாமி வக்ஷாரோ தவிஷார
தாமிவிஸஷத. | கவிஷாரதாமி திவடி. |
(கூலா வுரவா) சூ த்மெந வாஸி ஹிதி
தெஸெகா க்ஷவாயஸி த்திதா வததாமி ||
3' ப ந ர தியாயம், க-சூதிரமும் இதுவே.

உ விடுஞ் சீனேசு வ
ரீ'ம, மகஸிய பர
யர சித் தபபிகமணட,
ஸா, வகுப ந ம.

தத்யதிகததா ஸயம் யதீஸாஸு கஸ
 உ ஸதா வரஸி ஹவிஹாவு ஸநிஜிதொ மி
 த ஸாயஸி த கிம-திஹெசு யஸு-ஸயகித
 ஹிஹு கஸஸ 'கெநயிசு ரஹொ ஸ ஹஹ
 திராடிகு கரதம் ததூ கிம் ரஹஸு ஸாய
 ஸிதம்" உதநு ஸாஜெநா வமஜு, ரஹொ
 வ தகிம-திஹெசு ||

பரிசுரமாதவீயம்,
பிராயச்சித்த பபிரம
ணம், நுடு0-வது பக்
புது.

யதி தடிவினாநாய வநி ஷொமெ
வாவம் புகடீ கூய-பாஷ தோ பூயநிதீ
பெஹ ஷெஹதி॥

சு. ஆபஸ்தம்பர்
மம், க-பிரச்னம், எ-ம்
படலம், உக-ம் கண்
டம், கக-ம் சூத்திரம்.

தொஷண்யூ ந வலவடி வரெஹி:
வதிதஸுஸோஷாநெ ஸுராச வரபெமெ
நம் யபெடிஷா ||

இ. கௌதம தர்ம
ம், உக-ம் அத்தியா
யம், கஎ-கஅ-ம் சூக
திரங்கள்.

ஹாஹணாஹிஸம்ஸநெ தொஷஸூவா
நு யாவதா தொஷெண ஸோவஷெ ! திர
நெநஸி !

யாஜ்ஞ வல்கியம்,
ந-ம் அத்தியாயம்,
உஅரு -ம் சுலோகம்.

திரோஹிஸம்ஸநெ தொஷெ திரஸு
திரோஹதவாதிநம் ! திரோஹிஸஸு தொஷெ
ஸோஷெத் திரஷா வடி

சு. ஹேமாத்திரி, பி
ராயச் சித்தப் பிரகா
ணம், மைசூர்ப் பதி
ப்பு, சகஉ - ம பக
கம்.

(தநம்) சுநாவிஷ்டுத தொஷாஸு தி-
நெ நெஹுடாநெஸு சொபபெசு

எ. பராசர மாதவீ
யம், பிராயச்சித்தப்பி
ரகாணம், நசக-வது
பக்கம்.

ஸுஹஸு திராஹிவஸுதா விரோததெ
ஷு சுஸுத வஸுதொநுநிதம் வுதா சுநஹி
ஷுத தொஷஸு ரஹஸுத திராஹி

அ. தீஹமாத்திரி, பி
ராயச் சித்தப் பிரகா
ணம், சகஉ - ம பக
கம்.

புராஸ சுதாநாஸு வஸிஷ்டநுநி
திரா ப்ராயஸிதம் காயபு. “விஷுத தொ
ஷு சுஸுத வஷுதொநுநிதம் வுதா”
உதாஸுஹஸு திராஹிவஸுதா வஸுதா

சு. பராசர மாதவீ
யம், பிராயச்சித்தகா
ண்டஸூர்ப் பம், உரு
-ம் பக்கம்.

வாவிநெநாநுதாவிநஸிதம் வுரக-
ஸுதிரஷிஹவதி தஸு வஸிஷ்டா யெந
புதாநுஷாநெந ப்ராயஸோ வஸுஸி
காயதெததீதம் ப்ராயஸிதம்

க ௦. ஹோமரூத
ரி, பிமரயசதி, ததபபி
ர நரணம், ச ௧ - ம
பிசகம்.

பிநு: 1 வுராவநெநநா தநுதாவெந த
வலாஜியநெந வ 1 வாவசுநுதுதுதெவா
வா தயா ஐரநெந வாவடி || யயாயயா
நரொதயகிஷ்யங்குதூ நுனாஷதெத த
யாதயா துவெவாவி ஸெநாதயகிஷ்ண சி
துதெத 1 ஐதி ||

க ௧. பராசரமா
1 விபம், பரிஷத ஸ
சுதணா பிமரகரணம்,
1 நுர - ம பிசகம்.

வெடி வெடாரம் விசுஷார யகிஷ்யாஸு
விஜாநதாது 1 ஸ்யஜது ரதவிபாணாரஸ்கு
வாவ ஸிவெடியெசு ||

1 க 2 வலிஷ்டக
மம், ௩ - ம அகதி
யாயா, ௫ - ம (நுத
சுமம்.

சுவு தாநாசி சிபாணா ஸாதிசோதொ
வ ஜிவிநா 1 ஸஹஸ்யா ஸகிதாநா வ
ஷ்டு து நெநவ விஜிதெத ||

(வேரொரு பிசகப்பில் இது - ச - வதுசூத்திரம்)

11 ஸுஸ்பிரதி-௧2 - ம அகதியாயம், க ௧௪ - ம சுலே
கமும இதுவே

1 ௩ வசிஷ்டக
பம், ௩ - ம அகதியா
யம், ௪ - ம நுதிரம்.

வதாரொவித்ரயொ வாவி யம்ஸூய
வெடி வாரமா: 1 ஸயகிஷ்ண விவிஜெயொ
நெதரெஷா ஸஹஸ்யா: (வேரொரு பதிப்
பில் இது நும சூத்திரம்.)

க ௩. ஹோமரூ
யநாமம், ௧ - பிசச
னம், ௧ - அகதியா
யம், ௧ - நண்டிகை
சுமம் சூத்திரம்.

தடினாவெ டிசாவரா வரிஷ (பிதொ
ரது)வனுவா ஸுஷ்யொ வாவூரெகொ
வாவூரடிநிதித: 1 புகிவகூதா யகிஷ்ய
நெதரெதா ஸஹஸ்யா:

க ௫. கௌதமக
ராமம், ௨௧ - ம அக
யாயா, ௫ 0 நுத - ம
சூத்திரம் ௧௧ (பிசு)

சுநாஜாதெ டிசாவரெ ஸிடுஷெநா
ஹவடி ரவூரெஷ்ய: ப்ரஸுஷம் காயகிஷ்ண
புஸுதாணகாரம் வாரமா வெடாநா, ப்ராமா

தகராஸுயசுஸிணை, வரமுழேவிடிஸய,வா
 நெதாந டிஸாவராந் வரிஷடி தா லக்டெ
 சுஸம்ஹெவ தெஷாஸ்ஸாசுரியொ கவடி
 விஷொ கிபுதிவத்ள யதாஸ யதொய
 டிஷஹெவ லுதா நா ஹிம்ஸா டுமுஹ
 யொதெஷம் 1 சுஷஹம் ய சக்-கெஷம்ஸஸா
 ஸெதெஃ

கக. போதாயன
தர்மம், க- பிரசனம்
க- அததியாயம், க-
கண்டிகை, கரு-ம்ரு
த்திரம்,

வீஸிஷ்ட தர்மம்,
கக-ம்சுத்திராயம
க-ம்சுத்திரம்.

கள. ஹேமாதரி
பிராயசித்தப் பிரக
ரணம். காராக்கிருக
ப்பிரவேசம், கட்சு
ம்பக்கம் (மைசூர்ப்
பதிப்பு)

கஅ. போதாய
னதர்மம், பிராயசி
த்தப்பிரகரணம், ௨-
பிரச்னம், க-அத்தி
யாயம், ௨-ம்கண்டி
கை, க-முதல் கூ வ
ரையி லுள்ள (சூத்ரி
ரகங்கள்.

ഗവൗരോ വേലു ദീപ പത്മം ക്ഷത്രിയ
കുടുംബ ഖജ്ജിതകൃഷ്ണി ഉപജാപ്യ
കൃഷ്ണി വിജ്ഞാപ്യം

சுயஜ் புவனெஷ் உத்கலஞ்சு மெதா காமுய
ஜ் பாயஜ் கயெயா கிஜா ஸா ந கிஸெமெஷ்
ஸ்ரிபுஜி புவெஷ்||

[illegible][illegible]

தகை, ஸ்மிருதிகர
நாதரம், கவிவார்ஜய
ப்பிரகாசனம்.

தயாநெடுவி யெ டுந்நவிய உ ரானகா
வ்வுனி, திஜயுர ஸ்ளக நண்பர்து மெழா
யிதவ்வுர வி லம் மறவா: । த்ருவெவா த்
உருக: || சுவயுருதிதிபுஜா மூரணரம் ।

உருபசமசாமம், எ-ஈ அத்தியாயம்:—

[illegible]

W'FGID

[illegible]

אמר לי ה' ואלה הדברים

[illegible]

உரு. கௌதமத்ர
மம, கரும அகதிரா
யம, க - சூதகிரம.

உரு. கௌதமத்ர
மம, கரும அகதிரா
யம, க - சூதகிரம.

உரு. கௌதமத்ர
மம, கரும அகதிரா
யம, க - சூதகிரம.

பராசரமாதவி
யம, பிராயசுதிதத
காண்டம, எ - ம -
லோதர

இரகுமமரப ச
மலாகம - கரும -
லோதம.

உரு. அபரமதம
தாமம உபிரசனம
கருமபடலம, கரும
கண்டம, உரு -
உரு - உரு, சூதகிர
மகன. (புஸ்ககககி
ல, எ - ம - படலமென
தெழுதப பட்டுள
ளது.

உரு. விஜனானே
கவரியம, பிராயச
சித்தகாண்டம, கரா
பானப் பிரகாணம,
சூரு - ம பகதம.

அஜாதீநா சிவிய ந சிஜா லாசுடி

வஸஸா நாஸ்குஜு வஸ - அஜாதீநா
(அ) மனொஹ்நீத ப்ரதிம ஹீபாஜி

அஜாதிகுஜு ஹோ ஹா நி: வதந

வஸஸம - ரோவனெ அபு: வதி தாஜிஷ்
காசுடி: (ரோயவனொ ஹோ) சூதிபும
ணக்கிபாபெருவருக்கண

வாஸஸ்காஸ்கொதொஜ து - வு - தஸஸ
வஸ - ச - நா | சிவிய நாய: | வஸவ - ச - நா நத
தெஜியஸாவி ஜவ - ச - ரா, நவயா நஸு நி
ஷிபிஷா லி சிமாவ: உதி | சூருவாஸநாஉ
வ - ராநாபுய தாலவனி சூருபிஸஸவ ராஜி
தெடுகெ யாவதா வாலிமெரா நெஜாதீய -

உரு - ஓவநயநாஜி துபவடி

உரு - ச - த ஹுயிகு ருஸ வெஸவ தவதி

உரு - வாரிஷா

உரு - வு - திபா

சுதவனவ வாஸவநயாசுக்ரதொஷ்
ஸு உவநயநவெவவாயஸி து - து - நு - நா
மாபெஷெ - ஹோ - ஹோ - தகஜு - வலுவாசெ
ஹீநிபநுநெந: | வெவஜிகு - மாவி - கெ -
தொ அஜாதீநா சிவியநெஜித உதி

ஆபஸ்தம்ப தாமம்
க-மபிரசனம்,க-ம்ப
டலம், எ-அ-க-க-0
ம (சுத்திரங்க)

எ - சுபமீழ் ஹரிஜெயாவெழநடி :

அ - நாகிவநபு :

கூ - துதரபொநிவதகெத தவ்யஸம்ஸார
நொயயாபுயெதிக்குெடு ||

க0-கதஉளபுடாபுக்குதிவசம் ||

சுபமீழ் ஹரிஜெயாவெழநடி ||

யவ்யுத யுவிதாஜஹயு விதாநா
நமநா நமநா நமநா நமநா நமநா நமநா
ஸிதகெத நமநா நமநா நமநா நமநா நமநா
வனவாத வனவாத வனவாத வனவாத வனவாத
உவநடிநடி

உகூ. ஆபஸ்தம்ப தாமம்,
க-மபிரசனம், க-ம்ப
டலம், எ-அ-க-க-0
ம (சுத்திரங்க).

அ - சுபமீழ் ஹரிஜெயாவெழநடி
ஜுபுதிதிவநாஸிதெது நொதரயாஜகா உ
தொதரயாஜுபுவகாஸிதெதுவிவஹரிநா : ||

கூ.வாசுநாஸிதெதுவிவஹரிநா : விவநா
ஜதாஸிதெதுவிவஹரிநா : விவநா
வசுதெதுவிவஹரிநா : விவநா

கக- துதரபொநிவதகெத தவ்யஸம்ஸார
ஹரிஜெயாவெழநடி ||

ஹரிஜெயாவெழநடி :

யவ்யுத யுவிதாஜஹயு விதாநா
நமநா நமநா நமநா நமநா நமநா நமநா
ஸிதகெத நமநா நமநா நமநா நமநா நமநா
வனவாத வனவாத வனவாத வனவாத வனவாத
உவநடிநடி

ஆபஸ்தம்ப தாமம்
க-மபிரசனம்,க-ம்ப
டலம்,உச-ம்கண்

கூ- வனவாதயொ வனவாதயொ வெதா
ஜுபாயஹகா வனவாதயொ வனவாதயொ

எ - ஹரிஜெயாவெழநடி

நவாதகம் । ராஜஜெணா நதஸுராவீ ப்ரா
யஸித் ஸவிஜுதெ ।

நடையாஜஞயவல்
க்ஷய விஜஞயானே
சுவாயம், பிராயச்
சித்தப பிரகாணம்,
ந-ம் அததியாயம்,
உசு க-முகலோகம்
சுரு-ம்பக்கம்.

கண்டுர்ஸுபுமெ டெஷாம்பெரவவாலா
சிகினுநாம் .

விஜாஸுரம்

வனஷாம்பதிதா நாம் கண்டுர் வதிதா வலா
யாபுசு வனாபு கருத தசு ஸம்ஸ மபு காமொ
மித ப்ராயஸிதா | சுகினுநாம் சுமூஸு தவி
துவஸுராம்கா ராபி யநாம் உபெஷா . சு
ண்டுர் ஸுபுமெ ஹிதி வடிநஸுயடுவ கண்டுர்
தருவதிதஸம்ஸமபுர்ஸு புமெஷா நவ-
நம் வதித ஸஸுராசு ப்ருதி மூண்டு யாபிதிடி
ஸபுயதி . வனவனுவதிதயள நஸம்ஸமபு
ப்ருதிஷெயொவி வரிஸுதொ ஸவதி சுப
னுரெயுரவாஸுஹாரா டெநஸுஷுக்ருதம் .

வதிதஸுதகுகாரீ, விவஸுரெஹா
ராது புவொஷிதா, ப்ராது ஸுமெநா ஹ
தெந வாலஸா ஸுமரிதா “நாஹ ரெதெ
ஷாஹரெதெ” ஐதித்ரி ருமெநு ரஸிடிபா
நாம் துயெபு ஸுமூமெ வொபுமெஹிதி .
தெயெஷா கண்டுர் ஸுபுமெஹிதி வபு
நாசு ஸுஷுதி ரிகு தடிபாவதுஸு ஸு
ஸமபுர நஹுதாநுஸபுயதி .

நட, வசிஷ்ட த
ர்மம், கரு-ம அததி
யாயம் ரு - ருஉ-
ருகுத்திரங்கநம்

வதிதொஸுவனம் வதிதொ ஸவதி சு
ஸுது ஸிபா; ஸாஹி வரமாரி நுதா ரெகூ
புவெ யாபிதி .

ஐக்கிய வராயநிதிமூலக் காலவெறுதியை
விவா. வய:கஜ-உ வி.தனுரெய நெய்யெழு-
வாதெய்கு.

கூசு. கௌத்தமத்
ர்மம், பிராயசுத்த
ப்பிரகாரணம், கக-
ம்அத்தியாயம், கச-
ம்சூத்திரம்.

கூஎ. ஸ்மிருதிமு
க்தாபலம், சிராத்த
காண்டம், மைஞர்
ப்பதிப்பு, உ-ம்பக்
கம்.

ஸவெபு ஸிவொலுபா, ஸுரூஃ ஸவஹு:
வாணுஹூதா, ஸூயபூநி, ஸீஷிநிவாஸா,
மொஷ்ட, வரிஸூதா உதிதெஸாஃ.

தயாவஸு யுக்தெ:— ஸவபுஜநா ஜதிதா
நீஹ ஸூண ஹதூரூதிகா ஹுவி | ஸவபு
வாவாநி நஸுணி க்யுமெஹ வுடாபஸ வாடூ
மெக: | ஜநபுஹுதி யசுகினி தாதகஹூ
வவாதக்யு||சுரூகூஸூணஹதூயாஷுஷா
ஹுதி யுஷு|| சுதூராவஸக்யு தஹுஸூஸு
கிவவபு தேஹஹு: | தஹுஜிதூஷுதூக்யுமெ
ணதீஹத: வாதகாடூதெ ||

தஸு ஸுரூவதெகா நுஷ்டாநா ஸதூ
புதிநிபிவரவாநுஷ்டய:

விஹூநெஸுரூபி

பூஜாவதூகியாஸகூன யெநுநூதூ
விவகூண: | யெநொநாஹவெதாஅவூதூ
யுநாசுஸூஸய: || யெநொ நூஹவெநிஷ்ட
ஸூதூதூயபு வாததேவா | வாத ஹூநஹக
தூவூசிதி வெத விதே விரிதி ||

வசுஷ்ட நர்மம்,
உ-ம் அத்தியாய
ம், உ-ம்சூத்திரம்

ஸூணஹஹ வசூரூதே ஸூஹஹ
ஹகா ஸூணஹ ஹவதி | சுவிஹூதஹ
ஹு சுவிஹூதாஹி மஹூ: வ-ஹூஸூ
ஹவஹி

கூஅ. ஹேமாத்திரி
பிராஜாபத்திய கரு

தெவதெகூக்யுபூதூராயா: |
யெநுஜுஹா நதீஸூநம் வாதஸஹ
ஹணாஅதூ|| ஸஹிதா தீதூ வ-ஸூயிஸ

சரப் பிரத்தியாம்
நாயப் பிரகாணம்,
(மைசூர்ப் பதிப்பு,
நகூந-நகூநும்பக்
கங்கள்

அரிஸ்து வுரணரொயகம் । திவெஹாதிஸ்
ஹஸ்யம் ஸுரஜிபுத ஸ்வஉவ்ருதே ।

வனதெ ப்ராஜாவத) க்ருமுவதூதிர
யா: ததிரஹெவெஹே, ஸுரூ: ।

ப்ராஜா வதெதுத- மள ரெகா அரிஸ்து
ப்ராஜிணா உதநம் । ஸுஜி-ஹிமாநதீ ஸூநம்
ஸஹிதாரிதூ ஜெவ்ருதே ॥

ப்ராஜாவத) க்ருமூ அரிஸ்து ஸுஜிணா
தூதிர தூயமொ திரநா அரிஸ்து வார ஸுஜிணா
நதீஸூநா நருவெவெவ கருளய-மெ ஸுஜிஹிநம்

சுமெதா நதீஸூநா நருவெவ வயம்வ உஜி

தெவவ: ஸுஜி-ஹி மாநதீ: ॥

ஹிமாநதீய யஜி-நா நிஜ-ஹி வுரஸூ
தீ । மொதிரவரீகூவெவெணீதம் மஹிபூவி
நாகிநீ ॥ திரவஹா ஹிமாநதீ வஜ்ஜ-ஹி வவ
நாஸிநீ । சுவணா-மெவகரவெரீ தா திரவ
ணீ-ஹிமாநதீ: யந-ஹிமாநதீ: ப்ராஜா மஹி
மா ஸாமாநா மஜி: । வனதா: வுணுதிரந
தெஜா திர-நாசு வாவஹாரிணீ: ஸுஜி-
நா நெநகூதிர நுணா ஸூநெ தூதிவஹ
புதா: ॥

மளதஜி

வாவா ம் ஸூநாநிதெண ஹிஷகூ
மஹிபூவி ॥

நகூ, பராசரமா
தவீயம், திரஹ்ம
ஹத்தியாப்பிரியசு

உதவ-ஹிதெஜாவவஹஹ வியிவஹ ஹ
வாதகெ, ஸுஜி-ஹி ஸெத- மஜிநம் ப்ராஜா
தூ விநிதீ-ஹிமெசு ॥ வனதெவ- ப்ராஜாவெ

வினா நேரம்:

வெதுநிலை விருவாதுகாவலாமை
தலாநாடு | வுநு: ப் துறா மதொ வெழு
வாஸாயுத சிவ வஸுதி || வஸுத் வஸு
ஹுதுஸு கயுதா உரண ஹஜநு:

ஸஸ்ஸதது தோமதெ அபிஷ்டு: வதிதா திஷ்டு
காரிதம்: | வஸூரஹ்வா திஸாஹ்வா திராஸா
ஹயோவிவா || தோஸயது ஓரஸதெகவா தோஸ
அயயோ விவா | ச ராஜது தெகதெஷ்வ்வாததேது
புதுதெனுவதகஸதே: ||

வதித ஸம்ஸமெழ் பூரய ஸிதம் வியா
தம் தஸ்ஸம்ஸமெழ்ஸ் நிநிதிதக்ஷ நுபுயதி
ஸம்ஸமெழிதராஜிநா

சுத் விபுமுஹணம் சுத்தியாஜெருவ
முகுண்ட ஶநாஷுரோஜெத் தசுவம்வமடவ
நிநிதகவாசு

தயோவ நேரு

யொடியெந வதிதெநெநஞா ஸம்ஸ
மஃ யாதிநாநவ: ஸதெநெநவ வுதம்
யதா ததம்ஸமது விராஜயெ ||

ஸஹரஹரணம் ஸஹயாநாஸநாடி

தஜாஹகணம்

சூஸநா ஹயநாஜாநா ஸலாபாசு ஸ
ஹஜாஜநாசு । ஸஞ்சாஜைஹ வாவாதி
தெதுவிதம் நிவாஹஸீதி॥

சு. க. பாஜஞரவல்
கியவிஜஞானேசுவ
ரீயம், பிராயசகிந்த
காண்டம், (ஈ-வது
காண்டம்) உகா 0-
ம் சுலோகம்.

வனஹிஸு ஸவஸெஜெராவெ வசுஸ்
ரம் ஸொவி தசுஸி: । வனஹி: வகுஸெடா
தெது ஸு-ஹஹாஜிமி: வனகஸவசு ஸரம்
யொதூஜம் ஸவஸதி ஸஹரஹதி ஸொ
விதசுஸி: யொயெந ஸஹரஹதி ஸொ
வி - ஸுயெவ ஸுயஸிதம் சுயடாஜிதி॥
தஜீய ஸுயஸிதா திஜெஸாய-ஹ தசுஸி:
முஹணம் நவநுவாதகிக்விதிஜெஸாய-
தஸு யஸு தெதுஸுஹ ஸவஸெ ஜிதூவ
ஜெஸதவநய ஸிபிக்விசு சுவிஸுஷா ஹகெவ
தம் ஜெஹ வாதகி ஸயொமீ தசுஸி: கிந
திவாஹகூவ வாதகூரஜீநாஜெஜெ யொ
யெந ஸவஸத-ஹகெராதி ஸொவி தசுஸி:
ஹதி தஜீயுஜெவ ஸுயஸிதம் சுயடாஜிதி
ஜஸுயதி ।

சுதவநவ ஜெநுநா ஸகஹம் ஸுயஸிதஜி
விபாபாதெ ஜஹிவிதஜ் யொயெந வதி
யெநெநஷாஹ ஸவஸத-ஹ யாதி ஜாதவ: ।
ஸு-ஹெஸுய வுதகூயடா துஹஸம-வி
ஸு-ஹெய ॥

ஹிஸுநாவி॥ ஸாஜாஜெநு நொவவாத
கூர ஜெஜநஹி ஜாத ஸவஸதெ- தசுஸு

யாஜ்ஞ வக்ரீய வி
ஜ்ஞான சுவரீயம்,
யிராய ச்சித்த கா
ண்டம் (ந-வது கா
ண்டம்,) க 20-ம்
சுலோகம்

யஸ்தி துஹாஸ்க்ஷம் டிஸிபுதம் - வாவா தநாபெ-
ந ஸஹ யஸ்யஸ்யஜதெ ஸததெஸ்யெவ வு-
தம் கூயபூரீதி || சுதவநைவ தீநுநா ஸா
நோநெநெநெநஸ்யிராக்ருபுதிஷெயஃ சுதத:
ஊநஸ்யிநி ரநிணிக்ருக்தே ஹ்யாபூரீத கணு-
ஸஸிராவரோ டிதி||

தயா நஸம்ஸமபூம் ஹஜெஸ ஸஸஹி: ப்ரா-
யஸ்திதெ சுததெ ஸதீதி || சுதூவ ஸஹஹ-
தூரீதிஷு யதூவி காஜதொ திரணானிகரூ
வதீஷு தயாவி ஸம்ஸமபூண ஸஹாதிதி-
ஸுதெ ஸ ததெஸ்யெவ வுதம்கூயபூரீதி-
வுததெஸ்யெவாதிஷெஸாஸ திரணஸ்ய வுத-
ஸஸ வாவூக்யாஹாஸ சுதொது காபிக்ரு-
தெவி ஸம்ஸமெத திராபஸவாஷ்டிகுதெவ ||

தயா ஸஹஹா தீபுவ ஸ்வேந ஸ்வேயெவ-
மபூமதயுமஃ || ஊதெ தீஹாவாதகிநொ-
யஸு தெஸ்யஹ ஸம்ஸமெதிதி || தெநிதி
ஸவதநாபி வராபீஷ வக்யத ஸஹஹாதி
வதமபூய ஸம்ஸமபூண வஸவ தீஹாவாதகி
ஸவவநாஸ தஸஸம்ஸாநிணொ ந தீஹாவா
தகிக்ரு || நந தீஹாவாதகி ஸம்ஸமபூண
வ தீஹாவாதகிஸெ ஹெதம் நஹஹஹதூ
திவிஸெஷ ஸம்ஸமபூ தஸ்ய வுஹிவாராஸ
சுதொ ஸஹஹாதி ஸம்ஸமபூ ஸம்ஸமபூ-
ணொவி தீஹாவாதகி ஸம்ஸமெதா விதிக-
ஹதி தஸ்யாவி தீஹாவாதகிஸம்ஸ்யு க. ஸ-
தெஸ்யெவ ஸதீயிமஜெது தஸ்யிஸெவம் ஹி-

யாஜ்ஞ வல்க்கிய
விஜ்ஞாநெசுவரீய
ம்- பிராயச்சித்தகா
ட்டம்- (ந-வது க
-) 2௬0-ம் க
லோகம்.

[illegible]

வல்லுவடுபெண் வததி வதிநெந வு-
வாஅருநு | வனக யாந, மொஜநாஸந, சய-
மெந ருளநவு பா டீளமெலுஷு வடிவன்.
வெதி வனகயா நாழி உதுஷ்டயவறு வசிகி-
தமெலுவு வததி தவம்ஹதுக்ஷி. வனகயா
ந, மொஜநா, வந, சயமெநரிதி உதரெ-
தர யுகூநாந நிஷி-சாசு

சுட. வசிஷ்டத
ம், க- அந்நியா
யம், உ-ம சூதி
ம்.

ஸுவதரெண வத்தி? வதிதெந ஸ
ஸுவரூபம் | யாஜநாஜிரவநாஜிளநா சந்வா
நாஸநாஜிவி ||

மதுரை, ௧௧ - ௮/௧௧

ஸுவதரோண வததி வதிதெந ஸ
வரவரபாஜ நாஜி பநாஜிளநா ஹதயா

தியாயம், கடி-
கடிகு ம்சுணாகந்
கள்.

நாஸநாஸநாஜ | யொயெநவதிதெ நெந
ஷாஸஸமயாதிநாநவ: ஸதஸெவ வு
குகுராததஸமய விஸ-ஃயெ ||

சுந. ஹேமாத்
ரி(மைசூர்ப்பதிப்பு
சௌ-ம்பக்கம்) பி
ராயச்சித்தப்பிரமா
ணம் சொல்லும் பி
ரகாணம்.

விராஸ: — யொயெநவஸவஸெவதெ
ஸொவிததேதாஜியாசு | ஸதஸெவ வு
குகுராததஸமயவிஸ-ஃயெ ||

யதேசுஜநாநா ஸவஸுரெணவததிவ
திதெநவஹாஸரப | யஜநாஜிராவநா டிள
நாஸுதேஜா நஸயநா ஸநாசு ||

யஜநாஜிராவந யளநாநா நித்யஸ
வநாஸுதேஜ: வததேதாசு: ||

யொயெந வதிதெநெநஷாஸஸ
மயாதிநாநவ: | ஸதஸெவ வுதகுகு
யுகுராததஸமயவிஸ-ஃயெ துதேசுதேஜா
நாஸுதேஜா ||

ஸஜநா: — ஸுஹஹதிரா ஸுரா வா
நஸெயமயவதமநாமஜ: | சீஹாவாதகஸ
ஸாநி வகாரெடுவ கௌயமெததி உது
மு-ஹணா டெவகாராஸுகுயியமெஜீஹாவா
தகி ஸாஸமியுணா நஜீஹா வாதகிஸுத
ஸுராவி ஸாஷா நஹாவாதகிஸெவ ததஸ
மியுணாவி சீஹாவாதகிஸுத ஸுராசு தஸுரா
வி ஸாஷா நஹாவாதகி ஸாஸமியுணாசு த
தஸுரெடுவதேதாநஸுரெடுவதாசு தஸுரெடு
யியமெ ஸாஷா நஹாவாதகி ஸாஸமியு
ணாவி நஜீஹாவாதகிஸுத ||

ஹேமாத்ரி (மை
சூர் ப்பதிப்பு)
ச 0 எ-ம்பக்கம், பி
ராயச்சித்தப் பிர
மாணஞ் சொல்லு
ம் பிரகாணம்.

தயாவொகும் வராஸரெணு துஜெஜெ
ஸங்குதய-மெ தெதாயா-ம ருஜெஜெ
சு தாவரெ கூலெகெது கத-பாநு கூலள
ய-மெ||

வ்யாஸ: | கூடுதெ ஸுஹாஷு வதகி
தெதாயா-ஸுபுநெநது | தாவரெ கூந
ரோராய கூளவதகிகுடிணா ||

ஸுதிகாபெநள |

ஸுஸமபுஜொஷொ நெநவஸுநா நஹா
வாதகிநடுகூள||

ஸுத்யுடிஸாரெ ||

கூளய-மெ ஸுஸமபுஜொஷொ நாவ
து-கூ ||

வனவம் வஹ-ஸுதிகி வயபுரொஹநயா
வதிக ஸுஸமிபுணொ ஜொஷா ஹாவகயநடு
வாதிகுர ஹாவவரடு தஸாது ஸமிபுணடு
பி வாவடுவெதி ஸு-ஹுகூ ||

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிகையம்,
சென்னை-600090.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிகையம்,
சென்னை-600090.